

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 7 maart 2011 • jaargang 37 • nummer 16 • 2010-2011 • www.veto.be • www.twitter.com/veto_be

NAAR VIER EXAMENPERIODES?

Minder les, halve dagen, maximaal twee vakken tegelijkertijd én betere slaagkansen: een aantrekkelijk of onhaalbaar voorstel? Dat is de vraag die de faculteit Wetenschappen zich stelt door de onderwijs hervorming "Vier Blokken".

JOACHIM BECKERS & RUBEN BRUYNNOOGHE |

Aan de universiteit is er veel kritiek op het klassieke hoorcollege. Grote groepen maken de werkvorm weinig interactief. Omdat de lesroosters zo vol zitten, is je voorbereiden op het hoorcollege al te vaak onmogelijk. Daarnaast blijkt uit peilingen naar het welbevinden van studenten dat er zich een enorme stresspiek voordoet tijdens de blok- en examenperiodes. Het Vier Blokken voorstel in de bachelors wiskunde en fysica wil daar iets aan doen.

QUÉ?

Het voorstel spiegelt zich aan het Nederlandse systeem. Er zouden niet langer twee semesters zijn, maar wel vier blokken van telkens zeven à acht weken les, gevolgd door een week examens. Per blok volg je twee vakken, per dag heb je nog maximaal vier uur les. De rest van de dag ben je vrij, maar kan je wel terecht in een leercentrum waar ook docenten

op loopafstand ter beschikking zijn. Het geheel wordt gekruid met een stevige dosis permanente evaluatie.

Decaan Peter Lievens geeft meer uitleg: "We hebben nu een onderwijsproject afgesloten waarin we nagaan wat de invloed is van de jaarindeling op onder andere de studie-efficiëntie, het welbevinden van studenten en docenten. Het eindrapport daarvan wordt nu voorge- steld."

Het voorstel zorgt, hoewel nog groen achter de oren, voor grote onrust onder de studenten. Op een infosessie vorige week werd pittig gediscussieerd, vaak met argumenten tegen het voorstel. Studentenk- ring Wina organiseert ondertussen een grote bevraging, die van- daag afloopt.

Lievens stelt gerust: "We zitten nu volop in een discussie- en over- legperiode. Aan de implementatie — als we die al zouden willen — zijn we nog niet eens begonnen. Waar we tegen Pasen een principiële beslis- sing over willen, is of we in het voor- stel voldoende voordelen vinden om een pilootproject op te zetten. Met de resultaten van het onderzoeks- project en peilingen bij de studen- ten, maar ook bij de proffen, moet dat duidelijk worden."

ONRUST

Her en der gaan stemmen op dat het voorstel van hogerhand wordt door-

gedrukt. Is die perceptie ongegrond?

Lievens: "Er wordt van alles gezegd en het is soms moeilijk om de communicatie recht te houden. Stel dat we beslissen om het piloot- project op te starten, dan werken we dat volgend academiejaar uit. De eigenlijke testfase zou pas ten vroegste het jaar nadien in de eerste bachelor beginnen en loopt dan drie jaar zodat we een volledige bachelor kunnen opvolgen. Daarna volgt een evaluatie."

"Ik merk wel dat er bij een aan- tal studenten ongerustheid is over wat we nu gaan doen, dat we hals-

overkop een finale beslissing zouden nemen. Waarom zouden we dat doen? We hebben aan de universi- teit allemaal de ambitie om zo kwa- liteitsvol mogelijk onderwijs in te richten. Als blijkt dat dat niet kan met vier blokken, dan gaat het uiter- aard niet door. De beslissing over het al dan niet uitvoeren wordt ove- rigens niet enkel op de faculteit ge- nomen, maar ook op allerlei niveaus van de universiteit. In de raden die uiteindelijk beslissen zijn de studen- ten ten allen tijde vertegenwoor- digd, dus zij hebben daar nog alle inspraak in."

Paul D'Hoore

Het zijn gouden tijden voor Paul D'Hoore. Op de financiële mark- ten beweegt er heel wat. Daarover vertelde hij tot voor kort bij de VRT, nu doet hij dat- bij vtm en afgelopen week deed hij het ook in Leuven. Wij stel- den hem vragen over de invloed van de Arabische revolutie en de regeringscrisis op de economie. Verder raadt hij de studenten aan niet te veel Duvel te drinken. Dat mag hij toch wel eens uitleg- gen.

INTERVIEW, P. 4

'Lex De Croo

Vandaag is Alexander De Croo zoon van en Open Vld-voorzitter. Vroeger was hij naast zoon van zijn vader ook ondernemer. In die gedaante vergaarde hij uiter- aard veel economische ervaring, die hij vorige week tentoon- spreidde in een lezing voor Leuvense studenten.

DOSSIER ONDERNEMEN, P. 8

Bedrieger!

Bedriegers zijn er altijd al geweest. Neem nu Jezus, die over een bevroren meer liep en dan ging verkondigen dat hij over "water" kon lopen. Nochtans was het zijn pa, God De Vader, die in de tien geboden volgend zinnetje liet opnemen: "Gij zult geen valse getuigenissen afleggen." Gij zult dus niet bedriegen. Ook Stan Laureyssen maakte de mensen al eens iets wijs om er geld mee te verdienen. Wij vroegen hem wat hem bezielde. (jc)

BEDROG, P. 5

Beeld |

Afgelopen maandag voerde professor Bassam Shkhashiri voor studenten Chemie zijn Science Is Fun voorstelling op. Dat viel echter niet in goede aarde bij de slachtoffers van Dokter Mengele voor wie de wetenschap een bittere lijdensweg betekende. Na afloop van het spektakel zagen getuigen hoe professor Shkhashiri door een aan elkaar gegroeide tweeling in een busje werd geduwd en ontvoerd. Gelukkig kon onze foto- graaf, Nick De Gregorio, nog tijdig een foto nemen van Shkhashiri. (jd)

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto Trakteert:
Medica Culture Shot
(Zie p. 13)

Besparingen kelderen wetenschappelijk onderzoek

De Vlaamse overheid bespaart en ook het hoger onderwijs ontspringt de dans niet. Al een paar jaar ondervinden professoren dat er steeds minder geld is voor wetenschappelijk onderzoek. De actiegroep Onderzoekers In Actie vreest dat het Vlaamse onderwijs en onderzoek op Europees vlak zullen verbleken.

JURGEN LAHEY |

De Vlaamse overheid staat voor een moeilijke keuze die bepalend is voor de toekomst van het academisch onderwijs: verder besparen op onderzoek of opnieuw investeren.

zoeksprojecten dat aanvaard wordt vrij laag. Bovendien volstaan de toegekende middelen vaak niet.

De zaken worden er nog erger op als de overheid volhardt in haar besparingsmaatregelen. Daarom pleit Onderzoekers In

Europa maken, maar toch bespaart ze op onderzoek,” aldus woordvoerder Zeger Debyser. “Het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) en het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie moeten meer middelen krijgen om onderzoeksprojecten te ondersteunen.”

«Wij van Onderzoekers In Actie hebben er begrip voor dat men in het kader van de financiële crisis een strikt begrotingsbeleid voert. De besparingsmaatregelen voor wetenschappelijk onderzoek zijn echter een zeer slecht idee.»

LISSABON

Veto: Wat zijn de voorstellen van de actiegroep aan de Vlaamse overheid?

Debyser: «Wij vragen aan de overheid dat zij een begrotingsbeleid voert waarin zij op lange termijn rekening houdt met wetenschappelijk onderzoek. Concreet zouden wij graag een decreet zien dat de investeringen in onderzoek vastlegt, ook in tijden van financiële crisis. Ook raden wij aan dat

de Lissabonnorm voor 2010 eindelijk wordt opgevolgd. Die norm stelt dat 1% van de overheidsinvesteringen naar onderzoek moet gaan, maar we zijn gestrand op 0,7%.»

Veto: Hoe denkt u druk uit te oefenen op de Vlaamse regering?

Debyser: «Wij hebben een website met een petitie die ons daar hopelijk bij zal kunnen helpen. Wij roepen alle Vlaamse onderzoekers en studenten op om die te ondertekenen.»

Wat vindt het FWO dan van de problematiek? Secretaris-generaal Elisabeth Monard geeft antwoord.

Elisabeth Monard: «Door de zware besparingen van de overheid was 2010 voor ons op budgettair vlak een zeer moeilijk jaar. Wij kunnen slechts 14% van de aanvragen aanvaarden. Wij hebben dat al aangekaart bij de overheid. Daar hebben ze ons beloofd vanaf 2012 hogere budgetten vrij te maken.»

www.onderzoekersinactie.be

“Wij willen een decreet dat de investeringen in onderzoek vastlegt”

Voor onderzoekers is het een uitgemaakte zaak dat de investeringen terug omhoog moeten. Nu al is door de besparingen van de laatste jaren niet alleen het aantal onder-

Actie ervoor dat onderzoekers terug meer middelen krijgen. “De regering-Peeters wil met het Vlaanderen In Actieplan tegen 2020 van Vlaanderen een topregio in

Zijinstromers | Volstaan de schakelprogramma's?

Nieuw is het niet. De universiteit hanteert al enige tijd een systeem waar je van je eigen bachelor vlot kan overschakelen naar een master in een ander vakgebied. Voorwaarde om dat parcours te mogen volgen, is een voorbereidingsprogramma. Maar volstaan die dingen wel om beslagen op het ijs te komen in de master?

ELS DEHAEN & PIETER HAECK |

Een masterstudent kan vreemd opkijken bij het aanschouwen van al die nieuwe gezichten. Zijinstromers zijn dat, studenten die na het volgen van een voorbereidingsprogramma van een bachelor in richting A overstappen naar een master in richting B. Dat de voorbereidingsprogramma's variabel van lengte zijn, doet de vraag rijzen of zij in bepaalde gevallen niet te licht

op gelijke voet met de andere studenten?

Een eventueel slachtoffer vinden we bij de master Vergelijkende en Internationale Politiek (VIP), dat slechts een voorbereidingsprogramma vereist van veertien studiepunten. “We geven toe dat dat vrij licht is, maar de studenten die het voorbereidingsprogramma volgen, zoals bijvoorbeeld rechtenstudenten, hebben vaak al vakken uit politieke wetenschappen opgepikt

VIP-master, Yannick Schoensetters.

Los van het eventuele gewicht van het programma, stellen sommigen zich ook vragen bij de keuze van de plichtvakken in het voorbereidingsprogramma. Zo lijkt het bizar dat in de VIP-voorbereiding geen statistiek opgenomen is, terwijl dat in de opleidingen sociale wetenschappen toch erg zwaar doorweegt. Ook methodologisch zouden de zijinstromers een aantal basisvakken ontberen. “Daar hebben wij nog geen klachten over genoteerd,” aldus Schoensetters. “Wel is het zo dat wij soms klachten ontvangen over het methodologische vak in de master, met name dat het te laat in het jaar zou vallen om echt nuttig te zijn. Maar diezelfde klacht horen wij ook van doorstromers en is dus geen specifiek probleem voor de zijinstromers. Dat probleem is trouwens voorgelegd aan de Permanente Onderwijscommissie (POC) en er wordt nagedacht over een oplossing, want wij vinden het belangrijk dat de student dat vak echt kan gebruiken bij zijn masterproef.”

ZWARE NOOT

Ook de exacte wetenschappen zoeken naar een goede mix in hun (iets zwaardere) voorbereidingsprogramma's. Jaak Monbaliu, van het voorbereidingsprogramma voor ingenieurs Bouwkunde, duidt: “In het programma worden wij vooral geconfronteerd met stu-

denten, want zij hebben zich gedurende het voorbereidingsprogramma al door zware wiskundige vakken moeten worstelen. De fundamentele vakken rond elasticiteit en plasticiteit blijken voor velen een zware noot om te kraken. Maar eenmaal ze daar door zijn, doen ze het doorgaans goed.”

“Eenmaal ze door het voorbereidingsprogramma zijn, doen ze het goed”

denten uit niet-aanverwante richtingen, dus programmeren wij vooral specifiek bouwkundige vakken. Toch moeten we ook denken aan eventueel meer fundamenteel methodologische vakken.”

Beginnen zijinstromers in de master Bouwkunde dan op hetzelfde niveau als de doorstromers? Monbaliu: “Na het voorbereidingsprogramma kunnen wij van de zijinstromers eenzelfde studielast vragen. Het zijn doorgaans sterke stu-

Ten slotte de vraag die studenten misschien het meest bezighoudt: is het terecht dat zijinstromers een gelijkwaardig diploma ontvangen zonder de vooropleiding van de doorstromers en, aangenomen dat dat zo is, is dat ook daadwerkelijk een gelijkwaardig diploma? Monbaliu: “De studielast van onze voorbereidingsprogramma's bedraagt meestal 60 studiepunten, en de vakken zijn zo gekozen zodat de zijinstromers op het einde van de rit een gelijkwaardige manier van denken halen. Natuurlijk is het op een jaar zeer moeilijk, zonet onmogelijk om hetzelfde niveau te halen als een doorstromer die meer tijd heeft gehad om zijn kennis te verwerven, maar zijinstromers hebben andere kennis en ik ben van mening dat dat veel goed maakt.”

MAJOR

Bij het VIP-programma klinkt een gelijkaardige mening. Schoensetters: “Natuurlijk hebben politieke wetenschappers een bredere basis in de politieke wetenschappen, maar toch krijgen zijinstromers terecht een gelijkwaardig diploma. Zij hebben immers andere kennis verworven in hun vooropleiding. Bovendien kies je in onze master voor een specifieke major, wat tot gevolg heeft dat je niet alle voorkennis uit de bachelor meteen zal moeten gebruiken.”

Lees ook de Splinters over dit onderwerp op pagina 12.

“Je kan op één jaar onmogelijk hetzelfde niveau halen als een doorstromer”

wegen. Staat een student die een voorbereidingsprogramma volgde

in hun eigen bachelor,” aldus de programmacoördinator van de

Wie is uw vertegenwoordiger?

Voor het geval u het niet wist; u heeft als student een stem aan de universiteit. U participeert aan het universiteitsbestuur, want dat moet volgens de wet. Maar wat voelt de Leuvense student nu net van die vertegenwoordiging?

RUBEN BRUYNNOEGHE & JORIS HIMPENS |

Het voorbije jaar is zo'n 24% van de Leuvense studentengemeenschap naar de stembus getrokken om een stem uit te brengen op hun vertegenwoordigers. 24% is de hoogste score voor een Vlaamse universitaire studentenraad, maar toch geen resultaat om als democratie euforisch

“De ploeg die de meeste vaten belooft, wint”

over te worden. Bovendien zijn er kringen in Leuven die maar net de kaap van 10% opkomst kunnen ronden. Is de student over het algemeen betrokken bij zijn vertegenwoordiging? Reken er maar niet op.

In Leuven gebeurt de studentenvertegenwoordiging door de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO). Zij heeft als centraal orgaan een Algemene Vergadering, die onder meer bevolkt wordt door de presessen van de studentenkringen. In die vergadering worden alle standpunten van de vertegenwoordigers gevormd. Jawel, uw preses vertolkt de studentenmening van een hele faculteit.

DEMOCRATISCH

Voor Nick Roskams van het Liberaal

Vlaamse Studentenverbond (LVSU) Leuven is de huidige situatie niet democratisch te noemen: “Het voornaamste probleem is dat studenten die zich niet aansluiten bij een kring, geen inspraak hebben.” Nog volgens Nick hebben de studenten eigenlijk geen inspraak in de meningen die vertolkt worden of zelfs maar in de personen die die meningen zullen verkondigen in de universitaire ra-

den. Alles gebeurt immers via een getrapte verkiezingssysteem. Studenten stemmen op een presidium en binnen de AV van LOKO worden dan de personen verkozen die een plaatsje krijgen in de bestuursvergaderingen van de universiteit. “Puur formeel vind ik LOKO geen goede organisatie,” besluit Nick.

Ook de Groene Alternatieve Studenten (GrAS) van Leuven zijn niet positief over LOKO. Voorzitter Timon Soetaert: “Ik geef toe dat ik nog maar twee Algemene Vergaderingen van LOKO heb bijgewoond als buitenstaander, maar het gaat er heel bureaucratisch aan toe. Het is echt niet toegankelijk voor de gewone student. Voor het facultaire niveau heb ik dezelfde kritiek.” Grote problemen heeft Timon echter met

de manier waarop de presidia verkozen worden. “Voor onze kring is er meestal maar één ploeg, dus van een echte verkiezing is er geen sprake. Maar als er wel twee ploegen zijn, dan wint de ploeg die de meeste vaten bier belooft. Presidia worden niet verkozen op basis van standpunten, dus je kan je vertegenwoordigers ook niet toetsen aan een of ander programma tijdens het jaar.”

Dennis De Roover, voorzitter van LOKO beseft dat zijn organisatie met problemen te kampen heeft. “We hebben eigenlijk geen zicht op de situatie, daarom dat we nu met een studentenbevraging beginnen. We willen weten hoe de studenten hun vertegenwoordiging ervaren. Met de resultaten van die enquête willen we aan de slag.”

Dat er ook wat schort aan de manier waarop de studentenraad haar standpunten terugkoppelt naar haar kiespubliek, geeft Dennis toe: “We nemen daar nu maatregelen voor, met de uitwerking van een communicatieplan. Hopelijk geeft de bevraging ons ook wat meer input over hoe de studenten geïnformeerd willen worden.”

NEUTRAAL

Grote doorn in het oog voor de studentenverenigingen is echter het gebrek aan maatschappelijke en politieke standpunten bij LOKO. Voor Jedediah Faust, voorzitter van de Leuvense afdeling van de Alternatieve Linkse Studenten (ALS), is de keuze van de studentenraad om zich niet in te laten met politiek niets meer dan een excuus. “Ik vind dat we

als studenten een mening moeten kunnen innemen.”

Timon ijvert voor een rechtstreeks verkozen Sociale Raad, die zich bezig zou moeten houden met maatschappelijke engagements. “Op die manier kan je het maatschappelijke afsplitsen van het hele kringgebeuren.”

“LOKO is op zich geen goede organisatie”

Ook Nick vindt het huidige gebrek aan politieke standpunten een gemis. “Ik snap dat je als studentenraad zoveel mogelijk de consensus wil nastreven, maar het gevolg is dat studenten nu te weinig hun nek

durven uitsteken. Als je meent de studenten te vertegenwoordigen, dan moet je je ook durven uitspreken over de SHAME betoging van anderhalve maand geleden.”

Dennis blijft echter de neutraliteit van LOKO verdedigen: “Wij spreken ons als studentenraad niet uit over de regeringscrisis, omdat die

irrelevant is voor onze situatie. Als gewone student ben ik wel maatschappelijk betrokken en heb ik uiteraard een politieke mening, maar een studentenraad moet zich daar niet mee bezighouden.”

Onderwijsevaluatie Geen interesse

“Laat uw stem horen” werd u de afgelopen weken van alle kanten toegeschreeuwd. De kans dat u dat deed, is echter niet al te groot. De onderwijsevaluatie van de K.U.Leuven en LOKO dreigt immers andermaal uit te draaien op een flop. De studenten lijken niet erg gebrand op te zijn hun stem te laten horen over hun vakken van het eerste semester.

PIETER HAECK |

Slechts dertig procent van de studenten vulde voorlopig de enquête in waarin gepeld wordt naar het niveau van de vakken, examens en andere contactmomenten. En hoewel dat nog tot 16 maart mogelijk is, zit de onderwijsevaluatie al jaren in een neerwaartse spiraal.

“Omdat studenten vaak geen duidelijk zicht hebben op de opvolging van de enquête, haken ze snel af,” aldus Inge Geerardyn, die de onderwijsevaluatie opvolgt voor de Leuvense studentenraad

Slechts dertig procent vulde de enquête in

LOKO. “Het is gewoon erg moeilijk om uit de evaluatie concrete resultaten te puren, aangezien proffen de representativiteit wel eens durven te betwisten. Dat is een vicieuze cirkel.”

DESINTERESSE

De universiteit geeft toe dat het moeilijk is om de resultaten transparant tot bij de studenten te krijgen, maar dat er desalniettemin veel mee wordt gedaan. “Na de verzameling van de gegevens kan de prof reageren. Daarna worden de resultaten besproken in een subcommissie van de Permanente Onderwijscommissie (POC) waar ook een student in opgenomen is,” aldus vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis.

Na de beslissing dat een prof opvolging nodig heeft, wordt die remediëring vooral aangedreven vanuit de POC of opgevolgd door de decaan van een faculteit. Er wordt dus wel degelijk iets gedaan met de resultaten, maar de student ziet dat gewoon niet altijd.

“Het kan niet de bedoeling zijn dat we de lijsten met wie er een remediëeringsplan volgt, publiceren als was het een negatieve hitparade,” aldus Melis. “Uiteindelijk gaat de onderwijsevaluatie vooral over de manier waarop het onderwijs globaal gepercipieerd wordt door de student. De geaggregeerde resultaten van een hele faculteit publiceren, kan dus wel.”

Vraag is natuurlijk of de publicatie van de resultaten een hulp kan zijn om participatie van de studenten te verhogen. Het pijnpunt van het gebrek aan participatie zit duidelijk veel dieper. “Zulke enquêtes doen het in de VS bijvoorbeeld wel goed, omdat men daar veel moet betalen en bijgevolg echt wel kwaliteitsvol onderwijs wil,” meent Inge. “Onder de Leuvense studenten leeft dat duidelijk minder.”

De universiteit lijkt nog altijd bereid om samen met de studentenvertegenwoordigers te vechten tegen de bierkaai van de desinteresse, maar is hier ook kritisch over. “Meestal staan studenten op de barricades voor meer inspraak, maar als ze de kans krijgen, maken ze er geen gebruik van,” merkt Melis op.

Zit Geologie in de problemen?

Kleine opleidingen hebben weinig geld. Dat is het gevolg van hoe het onderwijs momenteel gefinancierd wordt. Doordat iedereen tegenwoordig dat tikkeltje extra moet besparen, hangt de toekomst van kleine opleidingen echter aan een zijden draadje. Bij Geologie vond vorige maand bijna een kleine aardverschuiving plaats.

RUBEN BRUYNNOEGHE |

Met haar 22 eerstejaarsstudenten dit academiejaar, mag Geologie een kleine opleiding genoemd worden. Toch is de opleiding geprezen om haar kwaliteit. Bij het visitatierapport dat eind december verscheen werd benadrukt dat “de Bachelor in de Geologie en de Master in de Geologie zeer goede opleidingen zijn,” aldus de visiterende commissie.

Samen met Gent is de K.U.Leuven de enige universiteit in Vlaanderen die een opleiding Geologie aanbiedt.

Afgelopen maand werd echter opschudding veroorzaakt onder de studenten door het gerucht dat twee professoren die de komende jaren met emeritaat gaan, niet vervangen zouden worden.

DRUK

Wanneer de opleiding het zou moeten stellen met nog minder personeel, kan ze niet langer de kwaliteit van haar onderwijs garanderen. Van die stelling is ook Manuel Sintubin, afdelingshoofd van Geologie, overtuigd. “Uiteindelijk moeten alle kleine opleidingen met die druk omgaan. Het is nu eenmaal een realiteit dat opleidingen met minder studenten minder geld krijgen. Als de universiteit strikt zou vasthouden aan dat allocatiemodel, zouden de kleine opleidingen hoogstwaarschijnlijk moeten verdwijnen want we zitten nu al aan een minimale omkadering” vertelt Sintubin.

De vicerector van de groep Weten-

schappen en Technologie, Karen Maex, ontkent echter met klem dat de opleiding Geologie in de problemen zit. “Er zijn inderdaad een aantal besparingen in de groep, maar wij hebben er geen enkel belang bij dat opleidingen in ademnood raken. Wij investeren maximaal in opleidingen zoals Geologie.”

Gelukkig maar volgens Sintubin, want net vanwege hun kleine omvang zouden de kleine opleidingen een duidelijke meerwaarde hebben. Niet alleen omdat zij uitstekende kwaliteit afleveren, maar ook omdat het onderwijs in kleinere

“We zitten nu aan een minimale omkadering”

groepen toelaat om te experimenteren. “Kleine opleidingen zijn ideale proeftuinen voor universitair onderwijs. Je krijgt direct respons op de onderwijsmethoden die je hanteert, in de eerste plaats omdat de afstand tussen student en docent uitermate klein is. Je ziet bijvoorbeeld dat meer dan 90% van onze studenten meedoet aan de onderwijsevaluatie. Kleine opleidingen zijn volgens mij dan ook de parel aan de kroon van een universiteit.”

Voor Geologie lijkt het gevaar althans voorlopig geweken. Vicerector Maex stelt het nog iets scherper: “Die ‘voorlopig’ mag je zelfs laten vallen. Geologie hoeft zich geen zorgen te maken”.

Paul D'Hoore | “Gebruik je gezond verstand”

Paul D'Hoore is een drukbezet man. Analist bij “Het Nieuws” van vtm, auteur van een hele reeks boeken en nog veel meer. Vorige dinsdag gaf hij een lezing in het Centrum voor Volwassenenonderwijs. Na de receptie mochten wij hem even aan de tand voelen.

FRANK PIETERMAAT & CEDRIC HAUBEN |

Veto: Welke effecten zullen de huidige opstanden in de Arabische wereld hebben op onze economie?

Paul D'Hoore: «Ik zal mijn glazen bol eens boven halen (lacht). Eigenlijk weten we dat niet, maar hopelijk loopt het niet uit de hand. In de jaren '70 hebben de problemen met Israël gevolgen gehad die we tot vandaag voelen. In '73 brak de oliecrisis uit omdat men, ten gevolge van de Jom Kipoeroorlog, vreesde dat er niet meer genoeg olie zou zijn om de wereld te voorzien. Daarop verveelvoudigden de prijzen en ging de inflatie door het dak. We zijn toen in een situatie beland die we stagflatie noemen. Sindsdien het gruwelwoord bij uitstek voor elke nationale economie: een stagnerende economie met zo'n hoge inflatie, dat de prijzen toch blijven stijgen. De Belgische staats-schuld is toen ook geëxplodeerd en die beta-

beurt meer gaan kopen. Daardoor stijgt de koopkracht snel en kunnen de rentes weer omhoog. Zo komt het dus dat Amerika ontzettend veel renteschommelingen kent, terwijl ze in Europa amper fluctueert. Vandaar de grote rol die de beslissingen van Ben Bernanke (voorzitter Amerikaanse Centrale Bank, red.) ook op de Belgen hebben.»

NOODREGERING

Veto: Verleggen we even de blik naar eigen land. Hoe lang kunnen wij op economisch vlak nog zonder regering?

D'Hoore: «Men kan het noemen zoals men wil, maar onze regering van lopende zaken is ondertussen allang een noodregering geworden. Ze stelt de begroting op en krijgt nu nog extra slagkracht. Dat hoort niet meer onder lopende zaken. Meer nog, waarschijnlijk zal ook dezelfde regering binnenkort onder druk van Europa een financiële langetermijnplanning moeten gaan opstellen.»

“Steek uw drankbudget in een aandeel van Duvel”

len we nu nog steeds af.»

Veto: De strategieën van de Verenigde Staten blijken ook een grote invloed te hebben op onze economie. Hoe komt dat?

D'Hoore: «Je kan het het best zo bekijken. De Europese Centrale Bank heeft bij haar op-richting maar één doelstelling meegekregen, namelijk het beperken van de inflatie. De Amerikaanse Centrale bank heeft twee opdrachten: inflatiebestrijding, en daarnaast ook nog de economie sturen en recessies proberen te voorkomen. Het gevolg daarvan is dat de ze niet heeft gearzeld om haar rente naar nul te brengen en zo de economie weer op gang te brengen. De banken kunnen bijna gratis lenen waardoor ze dat geld kunnen doorspelen naar hun klanten, die op hun

Veto: Wij lezen in “Binge Trading” van Seth Freedman dat alle beursjongens in de Londense City vooral leven voor de kick die het beurswezen hun bezorgt. Kunt u daar van meespreken?

D'Hoore: «Kijk, een glas wijn is om van te genieten en toch drinken mensen zich lazarus. Maar dat is daar niet voor bedoeld. Dus dat iets ergens voor gemaakt is, neemt niet weg dat mensen het voor iets anders gebruiken. Zo is dat met de beurs net hetzelfde. Nick Leeson, de befaamde man die Barings Bank ten gronde heeft gericht, zei ooit dat beleggen op de beurs opwindender is dan seks, als het goed gaat. Dus dat zal wel zo zijn, maar ik vind niet dat wat ik doe ook die richting uit moet gaan.»

NICK DE GREGORIO

Paul D'Hoore: “Onze regering van lopende zaken is eigenlijk een noodregering.”

BEURSTIP

Veto: Is er zo iets als dé belangrijke beurstip als we morgen als leek naar de beurs trekken?

D'Hoore: «Gezond verstand. Eens het op geld aankomt, verliezen mensen weleens hun gezond verstand, omdat emoties het tegenwerken. Bij sommige mensen ontbreekt ook een gebrek aan inzicht en een gebrek aan vertrouwen. Daarom vind ik het tragisch dat veel mensen geen economische inzichten verwerken in hun schoolloopbaan. Dat zou een verplichting moeten zijn.»

«Een andere tip is het jaarverslag lezen. Zeker als je de eerste keer in een bedrijf investeert wil je zeker weten waarin je dat doet. Als het bedrijf waarin je belegt oké is, zal het sowieso wel in orde komen. Een goed voorbeeld van gezond verstand is Warren Buffett, die zijn fortuin via investeringen opbouwde. Die man heeft nooit een eigen bedrijf opgestart. Hij investeerde ook niet in de wereldwonderen die we meegemaakt hebben, maar wel in zaken die hij kent, zoals bijvoorbeeld Coca Cola.»

Veto: Is het af te raden met een studentenbudget naar de beurs te trekken?

D'Hoore: «Je hebt een voldoende groot startbedrag nodig. Als je een goede keuze maakt, kun je met een klein bedrag op je twintigste een belangrijk bedrag hebben op je veertigste. Je drinkbudget voor Duvel een korte tijd opzijzetten en in een aandeel van brouwerij Moortgat steken, zou misschien een betere belegging zijn. Al moet je er af en toe wel nog ene drinken!»

HAUSSLER

Veto: U heeft daarstraks uw glazen bol al even boven gehaald. Welnu, wie zal de Ronde Van Vlaanderen winnen?

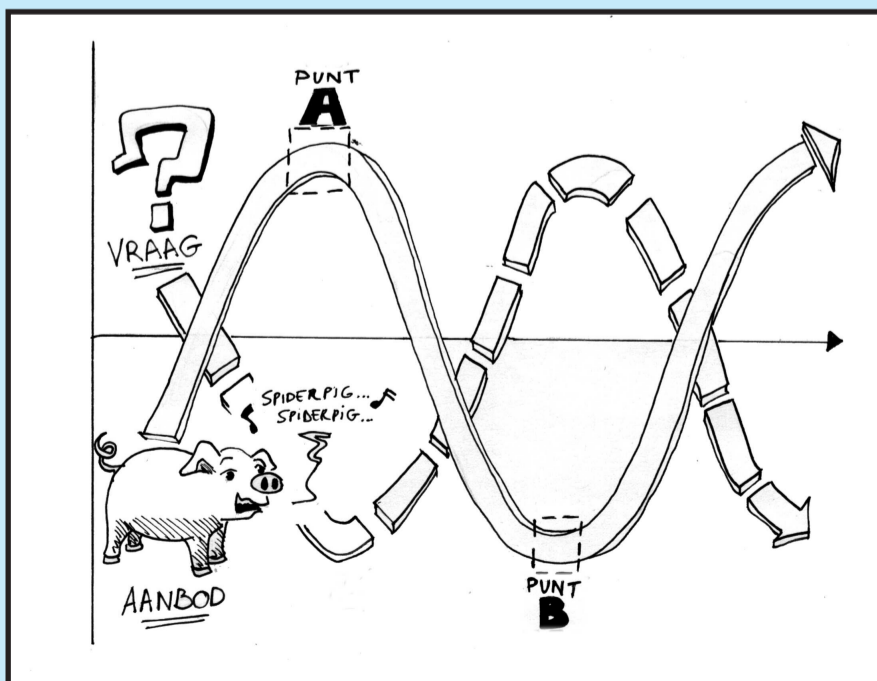
D'Hoore: «Goh, we zijn er nog zo ver vanaf (lacht). Kijk, een verrassende naam wint zelden dus kom je bij een klein kransje van topfavorieten uit. Ik zie pronostikeren een beetje als beleggen. Er is natuurlijk een verschil. Als je belegt en je koopt een aandeel, is de kans dat het naar nul gaat klein. Bij pronostikeren is het juist of fout. Ik probeer te pronostikeren zoals ik beleg dus zet ik mijn geld, ook al is het cliché, op Tom Boonen. Als gokker, want dat moeten we toch ook doen, zeg ik Heinrich Haussler.»

Beleggen en brèf

De uiteenzetting van Paul D'Hoore viel te begrijpen aan de hand van de befaamde varkenscyclus (zie grafiek), die stelt dat de economie zich continu ontwikkelt. Naar dezelfde figuur bewegen ook de beurzen, zij het dan met een maand of zes voorsprong. De beurs is een markt waar aandelen verhandeld worden en de prijzen afhankelijk zijn van vraag en aanbod.

In punt A bevindt een economie zich op het absolute dieptepunt, maar op zo'n moment wordt de rente verlaagd om de koopkracht te stimuleren en terug naar punt B toe te groeien. Waarop weer een recessie volgt vanwege te hoge inflaties en rentes, een kringloop ad infinitum dus. In een groeiperiode (A→B) zijn aandelen veruit de beste investering, terwijl in tijden van recessie (B→A) je geld op een spaarboekje houden de beste optie blijft.

Momenteel beleven we een economische groei: dus sla dat porseleinen varken stuk en rep u naar de beurs! Lotus Bakeries en EVS Broadcasting blijken verstandige aankopen dezer dagen. (fp & ch)

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

De 10 Geboden

“Het is nooit genoeg voor een oplichter”

Het achtste gebod luidt: “Gij zult geen valse getuigenis afleggen”. Met andere woorden: gij zult niet liegen, bedriegen of oplichten. Iedereen lapt dat gebod zo nu en dan aan zijn laars, maar niemand deed het zo grondig als Stan Lauryskens, meesteroplichter én auteur van enkele bestsellers.

MARGOT HOLLEVOET & JANINA VERBRUGGEN |

Stan Lauryskens: «Als je langs een fruitwinkel komt en er ligt prachtig, exotisch fruit dat je nog nooit geproefd hebt, wat denk je dan automatisch? Dat je eens wilt proeven. Hetzelfde gebeurde volgens de Bijbel — ik ben geen katholiek, dus ik ken er weinig van — met Adam en Eva. Er was de boom met de vruchten waar ze niet aan mochten komen. Wat deed Eva? Ze plukte er eentje, beet erin en gaf die door aan Adam, die er ook in beet. Iets wat niet mag is altijd verleidelijk.»

“Het enige waarvoor men vroeger wél uit de gevangenis wou, was seks”

«Met liegen en bedriegen is het juist hetzelfde. Iedereen weet dat het niet gepast is. Meer nog, het mag zelfs niet. Ik neem aan dat veel mensen denken: “Neen, ik doe dat niet. Ik ben braaf, ik loop binnen de lijntjes. Ik streek de straat over aan het groene licht.” Maar er zijn heel veel mensen die het andere doen.»

«Mijn eerste job ooit was in een kaasfabriek. Daar verdien je weinig. Toen begon ik artikels te schrijven voor *Panorama* en andere bladen. Je verdient dan iets meer, maar nog altijd weinig. En plots krijg je dan een aanbod dat voor iemand van 22 jaar onbeschrijfelijk is: duizenden euros per maand. Daarvoor moest ik mensen oplichten voor een firma die zogenaamde beleggingen verkocht. Ik verkocht eigenlijk lucht aan Vlaamse middenstanders die veel zwart geld hadden. Geld dat die mensen ook verdiend hadden door te stelen en te bedriegen. Dat moest ergens naar-

toe, dus verkocht ik hun grond in Amerika die niet bestond, of een schilderij van Dali dat niet van mij was. Die mensen gingen niet kijken of die grond écht bestond of dat schilderij écht van mij was. Al onze klanten waren bakkers en slagers, die lezen geen kleine lettertjes. Die kijken alleen of het er mooi uitziet: een contract met veel krullen en veel stempels.»

MISDAAD EN STRAF

«Natuurlijk voelde ik mij schuldig die eerste maanden, maar je kunt geen tien jaar schuldgevoelens hebben. Als je die mensen alle dagen

lucht verkoopt en altijd met geld buitenkomt, vind je dat op de duur niet meer verkeerd.»

«Ik was in het begin wel bang voor eventuele straffen. Daarna niet meer: dat slijt allemaal. Op den duur denk je maar aan een ding: zoveel mogelijk geld binnenhalen. Omdat je niets echt verkoopt, is dat geld zuivere winst. En je moet een ding toegeven: mensen bedriegen is ongehooflijk spannend.»

«Waar en wanneer overschrijd je de morele grens, dat is het grote punt. Eens je die grens hebt overschreden, is het verloren. Je kan nooit terug naar het beginpunt. Je gaat bij mensen buiten met heel veel geld. Als je daarna opnieuw moet gaan werken voor 500 euro per maand, wat denk je dan? Dat gaat niet. Er is maar één weg en één eindpunt: de gevangenis.»

«Mijn huis was aangeslagen, mijn rekening was geblokkeerd. Ik

had niets meer. Maar in de gevangenis besefte je dat je ook niets nodig hebt. Ik moest niet meer werken en niemand oplichten. Een paar keer per dag lekker eten, geen huishuur of belastingen betalen. Het enige waarvoor men vroeger wél uit de gevangenis wou, was seks. Iedereen die in de gevangenis kwam, was bang om langs achter gepakt te worden. Tegenwoordig kun je één keer per week een uur seks hebben met je partner. Vroeger was de gevangenis een tuchthuis, maar dat is nu niet meer zo. De gevangenis was een remming om misdaden te begaan. Dat is weggevalven, de gevangenis is nu voor velen een opluchting.»

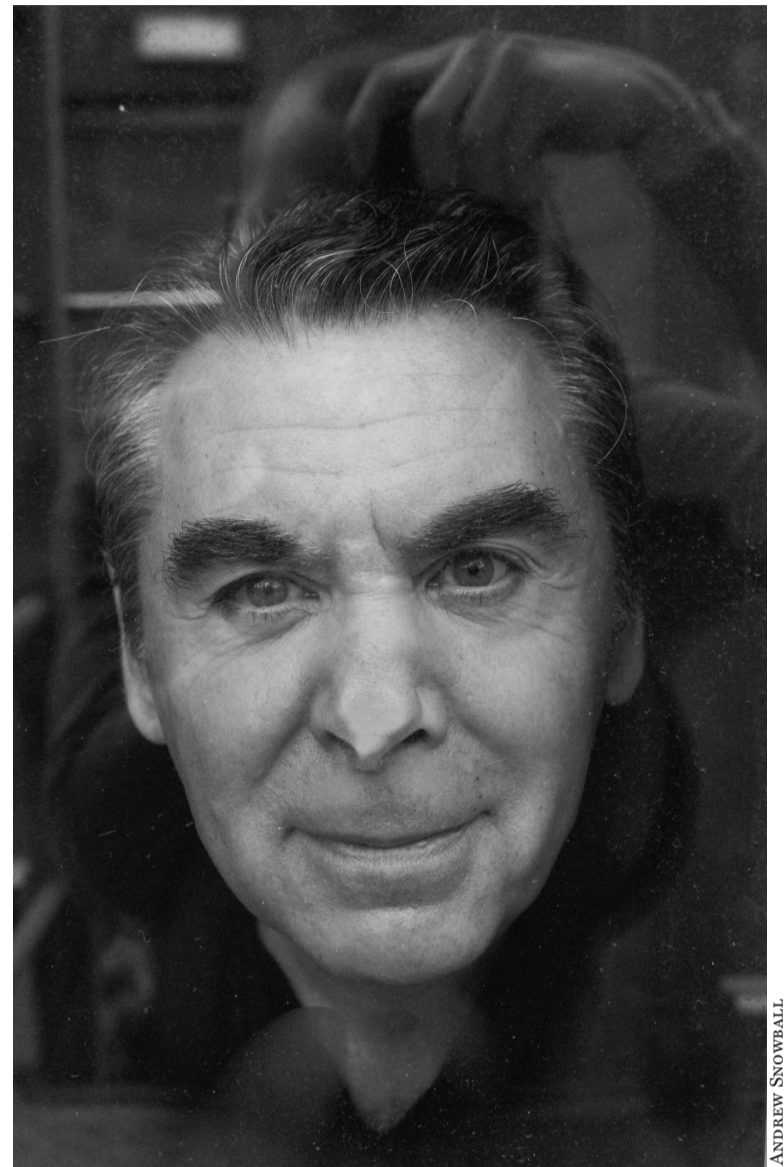
VERVELING

«Ik had een appartement in Barcelona, waar ik zeven jaar gewoond heb. Daar kreeg ik regelmatig bezoek van mijn klanten die ik daarvoor bedrogen had. Ik had een hele goede relatie met die bakkers en die slagers. Ik had dezelfde leeftijd, dus wij kwamen heel goed overeen. Ze hadden heimwee omdat ik er niet meer was. Ze vonden het altijd tof als ik bij hen thuis langskwam. Achteraf gaven ze toe dat het hun eigen schuld was dat ik hen had opgelicht. “We hadden het geld maar niet moeten meegeven,” zeiden ze dan. In het contract stond alles ook duidelijk, ze hadden kunnen weten dat ze opgelicht werden. Nu nog ga ik regelmatig iets drinken met een van mijn vroegere klanten.»

«Oplichting is pas mogelijk bij mensen die zich vervelen. Dat wil zeggen dat een oplichter prachtige verhalen heeft. Mensen die opgelicht worden, verdienen veel geld, maar maken voor de rest niets mee. Ze hebben behoefte aan iets spannends. Als er dan zo iemand komt als ik, die zijn haar laat knippen in New York, zijn ze geïnteresseerd.»

SPIJT

«Mochten mijn kinderen ooit aan oplichten beginnen, zou ik het ze afraden. Het is een soort schandvlek die je je hele leven meedraagt. Ik zit daar niets mee in. De kunst is

ANDREW SNOWBALL

die schandvlek om te bouwen tot iets positiefs: ik spreek en schrijf erover. En als het mislukt, ga dan opnieuw oplichten, ook al kom je terug terecht in de gevangenis, want daar is het ook goed. Als ik heel eerlijk zou zijn, heb ik geen enkel argument om iemand af te raden oplichter te worden. Het enige is het morele argument. Je bedriegt geen medemens, of je nu katholiek bent of communistisch, liberaal of nationalistisch. Je doet het niet. Eigenlijk is dat een zwakke morele norm, want je mag ook geen mensen vermoorden, dus zou er ook geen oorlog mogen zijn.»

«Ik heb er geen spijt van. Leven met spijt, dat is toch absurd? Op het eind van je leven, maak je een balans op. Mijn balans is positief. Ik heb in Spanje gewoond en in Londen. Ik heb twee toffe, intelligente kinderen van twee toffe vrouwen. Ik heb van één ding spijt: ik had een jaar vroeger moeten stoppen met oplichten, dan was ik nooit opgepakt en was ik nu schatrijk. Het geld lag voor het rapen, er was zoveel zwart geld in Vlaanderen. Of ik had kunnen stoppen, dat is een andere vraag. Het is nooit genoeg voor een oplichter.»

Rik Torfs | Kerkelijk recht nu

There's something rotten in the state of Vatican. Het lijkt een overbodige boutade met een baard zo lang als de tabbaard van de Goede Sint. Tijd voor wat opheldering, moet de universaliteit gedacht hebben, toen ze op 25 februari een symposium rond de plaats van het kerkelijk recht in de maatschappij organiseerde. We sloegen ons door de wierookwaas en vroegen professor Kerkelijk Recht Rik Torfs om zijn mening.

ELINE VAN ELDERE |

Het symposium was in de eerste plaats gericht op kerkjuristen. Gezien de woelige tijden in kerkelijke middens was de geïnteresseerde leek ook meer dan welkom. Het thema is nog zeer aan de orde, bleek uit omstandige uiteenzettingen over het Tweede Vaticaans Concilie en de Codex van 1983. Geen nood beste lezer, ook bij ons rinkelde slechts een zeer vaag belletje. Tijd om het er met een expert over te hebben.

Rik Torfs: “Toen Paus Johannes XXIII in 1962 het *aggiornamento* (Aanpassen aan vandaag”, red.) van de Kerk aankondigde en daartoe een Concilie, een vergadering van bisschoppen in Rome, belegde, was dat zeer tot ieders verbazing. Gaandeweg werden bepaalde kwesties zoals het celibaat en het

vrouwenvraagstuk in de Kerk meegenomen in het debat. Toen Johannes XXIII een paar maanden later — en dus zonder resultaat — stierf, was zijn opvolger Paulus VI niet geneigd onmiddellijk komaf te maken met de hete hangijzers. Hij was een intellectueel die vooral lang nadacht en naar eigen zeggen niet de geschiedenis wilde ingaan als de paus die het celibaat afschafte.”

DE MOT ERIN

Van toen af zijn de problemen zich dus blijven opstapelen. “Na het Concilie is het conservatisme eigenlijk meer en meer geconsolideerd,” zegt Torfs. “De revolutionaire sfeer die er hing verdween en een hele generatie gelovigen bleef met een kater en veel heimwee naar de droom zitten.”

“Toen Johannes Paulus II in 1978 paus

werd, was de restauratie volop ingezet. Omdat hij zo communicatief en vitaal was, werd er veel van hem verwacht, maar in zijn opvattingen was hij zo conservatief als Ratzinger nu. Toen hij in 1985 de Nederlanden bezocht, zat de mot er dan ook stevig in,” vertelt Torfs. “In Leuven bijvoorbeeld werd hij nog stevig toegejuicht, maar de beelden van een eenzame paus in de nat-

habilitatie van het Romeins recht die ermee gepaard ging. Op de vraag of Roger Vangheluwe nu al dan niet gestraft moet worden, antwoordt hij formeel. “Er is een verschil tussen recht en moraal. Indien we veronderstellen dat Vangheluwe na de feiten met zijn neef geen misdrijven meer heeft begaan, zijn de feiten verjaard. Ondanks het feit dat onze moraal hier

“Het rituele afscheid van het katholicisme in Vlaanderen”

geregende straten van ‘s-Hertogenbosch logen er niet om.”

“In feite maken we nu het rituele afscheid van het katholicisme in Vlaanderen mee. Een quote als die van Sus Verleyen, toenmalig hoofdredacteur van *Knack*, zou nu nooit meer kunnen. “If you can't beat them, join them” stond toen in het groot in het editoriaal. Ondenkbaar op dit moment.”

Het kerkelijk recht heeft volgens Torfs belang vanwege zijn rijke traditie, en de re-

schreeuwt om een straf, moeten we het recht respecteren, en dat zegt dat er geen straf meer mogelijk is. Over die zaak heb ik trouwens nog *dikken ambras* met Marleen Temmerman gehad,” zegt Torfs lachend.

“Natuurlijk heeft de paus de macht om hem volgens het kerkelijk recht alsnog te straffen, maar mijn respect voor de mensenrechten laat me niet toe daarachter te staan. De facto is Vangheluwe trouwens al van het toneel verdwenen.”

DIY | Hoe leer je een taal?

SOPHIE VERREKEN

Spaans

De filosoof Ludwig Wittgenstein zei ooit: "Je wereld eindigt daar waar je taal eindigt." Als taal die in 24 verschillende landen door bij benadering 417 miljoen mensen wordt gesproken, zit het op dat vlak snor voor het Spaans.

Er zijn echter tal van andere redenen waarom u resoluut voor het Spaans zou kiezen als nieuwe taal. Het Spaans mag zich met recht en rede kronen tot dé taal voor dyslectici, aangezien de spelling het motto "wat je hoort, schrijf je" hanteert. Geen last van kofschip of mondje-open-lettertje-lopen-gedoe, dus. Bovendien zijn velen onder ons, om welke reden dan ook, al wat vertrouwd met de basics der Spaans vocabularium en rollen de *cervezas*, *paellas*, *sombreros*, *mierdas*, *playas* en *feliz navidad*s er nogal vlotjes uit, zeker na de consumptie van eerstgenoemde.

Maar wilt u wat verder gaan en uw Spaanse gesprekspartner van zijn sokken blazen met uw retorisch talent, dan zult u toch wat extra inspanningen moeten leveren en de taal bestuderen. Wanhoopt niet, dat hoeft niet noodzakelijk te betekenen dat u de beste jaren van uw leven slijt op de tweede verdieping van de Letterenbib. Wie zijn oortjes spitst, moet wel hebben gemerkt dat Leuven barst van de Spanjaarden. Spaanse vrienden maken is de boodschap. Indien u wil uitpakken met uw kennis van de Spaanse taal, werkt het altijd om elke zin te beginnen met een *entonces* of een *pues*, stopwoorden die u meteen van credibility zullen voorzien.

SINAASAPPEL

Maar Spaans is meer dan het toevoegen van *os* na elk woord of het slissend uitspreken van elke s-klank. Of u echt in de wieg gelegd bent voor de

Spaanse taal, zal afhangen van uw eigen taalgevoel. Latinisten hebben een streepje voor, zowel op het domein van de woordenschat als dat van de grammatica. Ook kennis van het Arabisch kan zeker van pas komen. Een bezetting van zeven eeuwen door de Moren liet niet alleen zijn sporen na in de architectuur, maar ook in de taal. Woor-

den als *ojalá* ("als God het wil"), *alfombra* (tapijt) of *almohada* (een kussen) zijn daar overduidelijke restanten van.

Op grammaticaal vlak zijn er een paar hindernissen te nemen. Personen die vroeger gillend wegliepen wanneer het in de Franse les ging over het verschil tussen de *imparfait*, de *passé simple* en de *passé composé*, moeten we teleurstellen. Het Spaanse heeft immers verschillende werkwoordsvormen om gebeurtenissen in het verleden te situeren. Wat er ook nog bijkomt, zijn de verschillende vormen van "zijn". Er is al menig lijvig werk verschenen over het gebruik van *ser* of *estar*, werkwoorden die beide vertaald worden als "zijn".

Laat dit u echter niet tegenhouden. Een taal die "uw wederhelft" vertaalt als *tu media naranja* - letterlijk "uw halve sinaasappel" - verdient het om geleerd te worden.

(MVG) |

Onderzoek | veto jaargang 37 nr. 16 - 07/03/2011

In Do It Yourself, trekt Veto elke week op onderzoek om ons en uw leven te verbeteren. Deze week willen we zo snel mogelijk zo goed mogelijk een taal leren. De ene taal is echter de andere niet en daarom kozen we steekproefgewijs voor een wereldtaal (Spaans), een taal die dicht bij de onze staat (Duits) en een taal die daar net mijlenver van afstaat (Japans). De taal is gansch het volk en wij haar vurigste aanbidders. Aan de arbeid!

ELS DEHAEN, JELLE DEHAEN & MARIJKE VAN GEEL |

Duits

Wanneer wij de opdracht krijgen zo snel mogelijk Duits te leren, denken we dat ons broodje gebakken is. Jean-Marie Pfaff heeft ons geleerd dat Duits met de juiste ingesteldheid voor 95% uit het Nederlands kan gedestilleerd worden.

Wij denken dat we bij Duitse kranten ongeveer kunnen opmaken waarover een artikel in grote lijnen handelt. Die opdracht wordt een eitje. Toch?

We vroegen het na bij Lies Sercu, die doctoreerde in Duitse taalvererving: "Duits en Nederlands liggen inderdaad erg dicht bij elkaar, vooral qua woordenschat. Het zal normaal gezien in beide richtingen erg vlot gaan. Maar het gevaar bestaat dat men overmoedig wordt, omdat men er verkeerdelijk van uit gaat dat alles hetzelfde is. Bepaalde aspecten van het Duits bestaan echter niet meer in het Nederlands. In het Nederlands gebruiken we bijvoorbeeld bijna geen naamvallen meer, terwijl ze in het Duits erg belangrijk zijn om een betekenis uit te drukken."

AFGANG

Naamvallen, *schnaamvallen*, zo denken we. Als we ons min of meer verstaanbaar kunnen maken, zal niemand vallen over een vergeten accusatief hier of een onvervoegde werkwoordsvorm daar.

Sercu: "Uiteraard is een perfecte grammaticale taalbeheersing niet noodzakelijk voor betekenisoverdracht. Anderzijds kunnen fouten erg storend werken in de communicatie. Wanneer een moedertaalspreker steeds opnieuw basisfouten hoort, kan hij de indruk krijgen dat de spreker minder intelligent is of zelfs ronduit lomp en onbeleefd. Dat terwijl hij mogelijk gewoon over een beperkte taalvaardigheid beschikt. Om afgang te vermijden, doet men beter een zekere inspanning om de grammatica van een taal te leren beheersen."

"Taalvererving vraagt tijd"

Toch doen wij nog een ultieme poging om de weg van de minste weerstand te bewandelen. Hoe behalen wij zo snel en doeltreffend mogelijk een treffelijk niveau Duits? Sercu: "De sleutel is een combinatie van taalonderwijs en taalbad. Het is belangrijk om communicatieve vaardigheden te trainen, maar het is ook belangrijk om analytisch naar een taal te leren kijken, want zo zal die veel sneller en beter verworven worden."

Rom ist auch nicht an einem Tag erbaut worden, zo leert onze nieuwe favoriete taal ons. We vrezen dat er zelfs voor Duits nog veel werk aan de winkel is. Een constant aanhoudende inspanning zelfs, de ergste soort.

Sercu: "Een taal volledig verwerven op een maand lijkt mij een redelijk onmogelijke opdracht. Taalvererving vraagt tijd. Hoeveel weet de gemiddelde schoolverlater nog van het Duits dat hij op de middelbare school heeft geleerd? Wie een taal niet voldoende inoefent of onderhoudt, is gedoemd ze te verliezen."

Conclusie: Duits is weliswaar gemakkelijker dan Chinees, maar echte taalbeheersing is *lichter gesagt als getan*. Misschien moeten we Afrikaans een kans geven.

(ED) |

Japans

Wanneer wij de Japanse taal als studieobject toegewezen krijgen, stormen wij met ons samoeraizwaard konichiwa schreeuwend in het rond, op zoek naar kortgerokte Japanse meisjes die manga lezen.

Zo'n vaart hoeft het echter niet te lopen, verzekert japanologe Gretl Van Ourti ons: "Het klopt dat veel van onze studenten japanologie met manga en anime bezig zijn. Maar dat is eerder een eerste opstapje om voor het Japans te kiezen en doorgaans blijft dat enkel een hobby. Doorheen hun studie ontdekken ze dat Japans echt niet te reduceren valt tot haar populaire cultuur."

Ook ons samoeraizwaard en onze karate-moves mogen we thuis laten. Van Ourti: "Het clichébeeld van de schreeuwende Japanner dat je van de samoeraifilms meekrijgt, klopt niet. Belgen zijn toch ook niet te reduceren tot Frank en Simonneke van *Thuis*? Wanneer je de echte cultuur van Japan wil leren kennen, een noodzakelijke voorwaarde om op een hoger niveau te communiceren, heb je een minder clichématige kennis van de cultuur nodig. Wat zijn de taboes en wellevendheidsregels? Hoe verloopt de non-verbale communicatie? Om te ontdekken hoe Japanners echt zijn, moet je met concrete mensen gaan spreken."

Een reis naar Japan past helaas niet in onze jaarbegroting en op straat in Leuven valt ook weinig Japans op te pikken. Maar we zijn niet geheel benadeeld. Van Ourti: "Japans leren valt mee voor Nederlandstaligen omdat het klankenspel grotendeels hetzelfde is. Men heeft dezelfde klinkerklanken en ook de medeklinkers zijn min of meer hetzelfde. Het enige dat je moet afleren is de rollende r."

CHINEES

Door onze beperkte kennis van de oosterse talen zijn deze allemaal Chinees voor ons, al wordt ons verzekerd dat alvast Japans en Chinees tot volstrekt verschillende talengroepen behoren. Betekenis toekennen aan deze onbegrijpelijke sequenties van klanken lijkt een onbegonnen opdracht.

Van Ourti: "Ik ben ervan overtuigd dat iedereen Japans kan leren. Het Japans kent veel leenwoorden. Stel dat je naar Japan gaat en je zit aan het tafel en iemand zegt "*spoon o kudasaï*" of "*fook o kudasaï*". dan weet je toch dat ze het over een lepel en een mes hebben? Het kan helpen veel naar Japanse liedjes te luisteren of drama's te bekijken. Dan wen je ten eerste aan de klanken en ten tweede zal je zo het een en ander oppikken."

Gesterkt in ons gemoed besluiten we ons op het Japans te storten. Wat heeft de universiteit ons te bieden? Van Ourti: "Aan de K.U.Leuven verwachten wij van onze studenten dat ze na een jaar naar Japan kunnen gaan en allerlei praktische zaken kunnen regelen. Maar de opleiding is wel zeer werkintensief; onze studenten krijgen dertien uur per week les en moeten nog veel zelfstudie doen. Maar het is noodzakelijk, want een student van ons moet aan het einde van zijn opleiding onderzoek kunnen doen in het Japans."

Wij zijn ijverig, maar de hele taal te lijf gaan is zelfs ons een brug te ver. Van Ourti: "Het is belangrijk vooraf af te bakenen wat je wil bereiken. Wil je enkel lezen of ook spreken of misschien allebei? Als je bijvoorbeeld enkel wil lezen — omdat je pakweg manga wil begrijpen — kan je beginnen met het bestuderen van het schrift en de grammatica. Japanse kinderen moeten de karakters gewoon vanbuiten leren maar wij leren studenten systematiek aan waardoor ze betekenis kunnen afleiden en het leren makkelijker gaat."

HIROKO

"Wanneer het tempo te hoog ligt, kan je natuurlijk ook avondschoon volgen of je kan een privéleraar aanspreken. Maar ook op het internet is verbluffend veel materiaal voorhanden. Het Japans is een taal waar heel veel materiaal over te vinden is dus dat kan je erg goed in zelfstudie doen." Nadat we proef op de som namen, kunnen we iedereen die het Japans genegen is de Youtubellessen *Learn Japanese with Hiroko* van harte aanbevelen.

(ED & JD) |

Buitenlands nieuws

“Wereld globaliseert, nieuws lokaliseert”

De journaals van de VRT en vtm schenken sinds 2003 steeds minder aandacht aan het buitenland. Dat brengt een recent onderzoek van het Elektronisch Nieuwsarchief aan het licht. De trend is niet zonder gevolgen.

JENS CARDINAELS & LAURENS CERULUS |

Professor Politologie Marc Hooghe, die aan het onderzoek meewerkte, benadrukt dat buitenlands nieuws belangrijk is. “Als er onrust is in Libië, stijgen onze energieprijzen. Bedrijven sluiten Belgische vestigingen, omdat er elders lagere loonkosten zijn. Alles hangt samen en mensen hebben het recht daarover geïnformeerd te worden,” zegt Hooghe. Hij stelt vast dat we steeds meer onder de kerktoeren leven. “Vtm en VRT brengen nu live verslag uit van overstromingen, ook al valt er eigenlijk niets te melden. Overstromingen waren er ook twintig jaar geleden, maar toen kwamen ze niet op het nieuws, omdat men het te druk had met de val van de Berlijnse muur. Soms maakt men echt dorpstelevisie.”

Hooghe stelt ook een andere trend vast: de zenders maken steeds vaker een Vlaamse link in buitenlands nieuws. “Men wil de kijker binden door alles in een Vlaamse context te plaatsen. Wat onthouden mensen van de revolutie in Egypte? Dat een aantal mensen hun badplaats moesten verlaten en dat ze werden overgevlogen naar Turkije. Dat is zeker geen goede manier om het buitenland meer aandacht te geven.”

De VRT antwoordt dat de oorlog in Irak in 2003 voor een vertekend beeld zorgt. De openbare omroep haalt aan dat het onderzoek startte in 2003, toen uitgebreid bericht werd over de Irakoerlog. Later verslapt de aandacht, wat de daling zou verklaren. Hooghe ontkent dit: “Wij hebben ongeveer 75.000 nieuwsitems geanalyseerd, dan maken 200 items over Irak het verschil niet. De trend is wel degelijk structureel,” zegt Hooghe.

Journaals schenken tegen-

woordig meer aandacht aan criminaliteit. “Dat is gemakkelijk nieuws,” zegt Hooghe. “Als je het conflict in Afghanistan wilt uitleggen, moet je moeilijke woorden gebruiken. Maar ‘Brutale carjacking in Molenbeek’ is al wat gemakkelijker. De grote aandacht voor criminaliteit heeft echter grote gevolgen. Veel mensen maken zich zorgen over de veiligheid in ons land. Mensen in het veilige Wortegem-Petegem voelen zich even onveilig als mensen in het minder veilige Etterbeek.”

Ook John Vandaele, de hoofdredacteur ad interim van *MO*magazine*, dat mondiaal nieuws brengt, betreurt de tendens. “Dit toont nogmaals aan dat de media steeds commerciëler worden. Ze brengen alleen wat de mensen zogezegd willen lezen, in de hoop zo meer lezers of kijkers te krijgen. Dat is paradoxaal: de wereld globaliseert, terwijl het nieuws lokaliseert.” Vandaele wijst erop dat mensen goed geïnformeerd moeten worden. “De globalisering heeft namelijk ook gevolgen voor de gewone burger.”

De nationale secretaris van de Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ) Pol Deltour, nuanceert. “Ik heb veel respect voor het onderzoek, maar ik denk dat de cijfers genuanceerd moeten worden. 2003 was door de Irakoerlog een heel druk jaar op vlak van buitenlands nieuws. Dat zorgt voor een vertekend beeld. Er zijn dus objectieve argumenten om de tendens in zijn context te plaatsen.” Toch vindt Deltour dat de onderzoekers een punt hebben. “Er is in het algemeen minder aandacht voor buitenlands nieuws.”

Maar Deltour is hoopvol. “Via nieuwe media werd er nog nooit zo veel buitenlands nieuws aangeboden. De klassieke media verminderen hun aanbod, maar ik ben van

mening dat dat gecompenseerd wordt. Ook via de websites van de klassieke media, trouwens. Op het internet is er meer plaats voor duiding.”

Maar dat betwijfelen Hooghe en Vandaele: “Voor veel mensen blijft een journaal het belangrijk-

dag. Veel mensen vertrouwen dus op een redactie die hen ‘s avonds in een halfuur een overzicht geeft van wat er die dag allemaal gebeurd is.”

VRT

Het kabinet van Vlaams minister

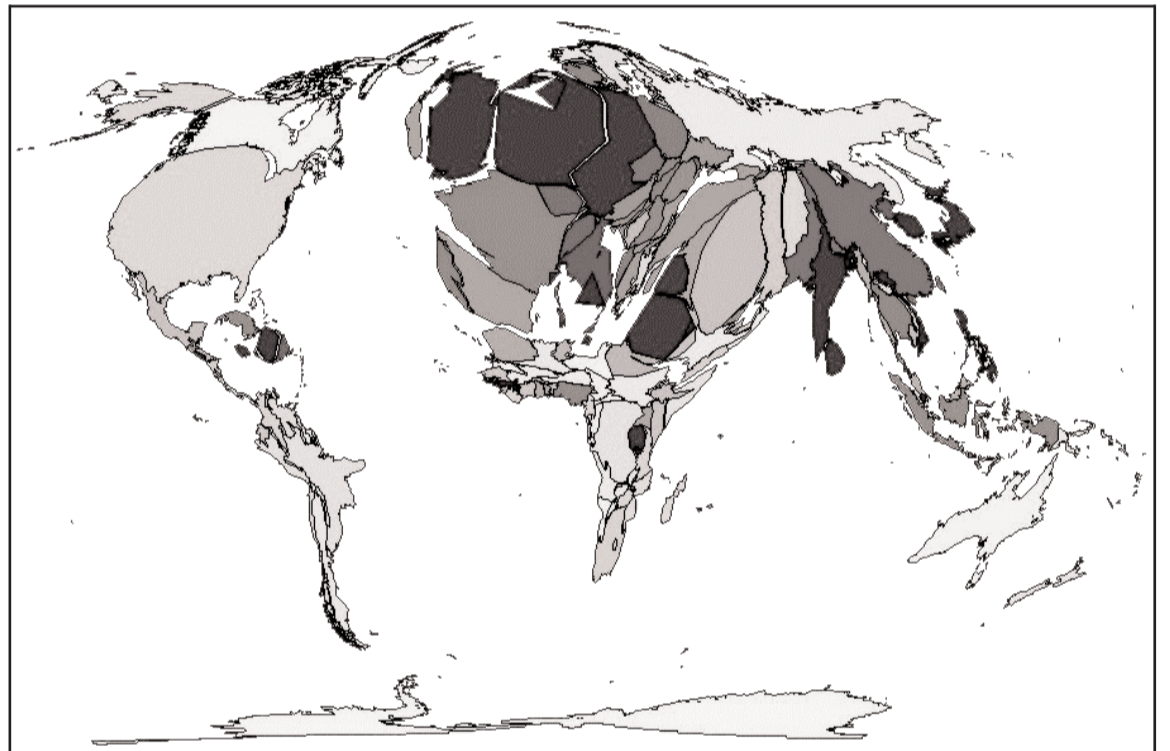
“Soms maakt men echt dorpstelevisie”

ste venster op de wereld. Niet iedereen bezoekt gespecialiseerde websites,” zegt Vandaele. Hooghe beaamt: “De overgrote meerderheid van de bevolking werkt over-

van Media Ingrid Lieten (sp.a) benadrukt de rol van de openbare omroep: “Buitenlandse berichtgeving mag zich niet beperken tot onderwerpen waar toevallig beelden

over binnen lopen,” klinkt het.

Deltour vindt dat de overheid mag eisen dat de VRT meer aandacht schenkt aan het buitenland. “Maar je mag geen quota opleggen. Er zijn andere manieren, zoals de Noord-Zuid-persprijs. Nog een andere mogelijkheid is dat men geld vrij maakt om correspondenten naar het buitenland te sturen. Het aantal vaste correspondenten van Vlaamse redacties kun je op een hand tellen, terwijl elke journalist kan beamen dat aanwezigheid op het terrein heel belangrijk is. Maar het is duur om iemand naar het buitenland te sturen en als er bespaard moet worden, dan zijn buitenlandjournalisten vaak de eerste slachtoffers.”

HARDE CIJFERS

Zo ziet de Vlaamse nieuwskijker de wereld. Alle Belgische nieuwsitems werden uit de resultaten weggelaten. Hoe meer een land in het nieuws komt, hoe groter het land weergegeven wordt op de kaart.

Bron: ENA/B. Vanhoutte

TOPITEMS

Top 20 landen in items van journaals:

1. België - 2018,4*
2. Verenigde Staten - 602,4
3. Frankrijk - 156
12. China - 43,2
17. Congo - 21,6

*: Tijd uitgedrukt in aantal uren tussen 2003 en 2010

Stad Leuven tikt Dexia op de vingers

De stad Leuven keurde vorige week een motie tegen de bank Dexia goed. De stad zal de bank vragen te stoppen met de financiering van betwiste Israëlische nederzettingen op Palestijns grondgebied. Volgens Dexia is er niets aan de hand.

JENS CARDINAELS |

De motie tegen de bank komt er na een campagne van Intal-Leuven. Intal, een beweging die internationale solidariteit voorstaat, klaagt al sinds 2008 het feit aan dat Dexia zogenaamd illegale Israëlische nederzettingen op Palestijns grondgebied financiert. De nederzettingen zijn al verschillende keren veroordeeld, onder andere door het Internationaal Strafhof in Den Haag.

Wat is er precies aan de hand? In 2001 nam Dexia een Israëlische bank over en doopte die Dexia Israël Bank. Via die bank verleende Dexia leningen aan de nederzettingen. De bank zegt dat ze sinds 2008 geen nieuwe leningen meer uitschreef. “Maar dat klopt niet helemaal,” zegt de woordvoerder van

Intal, Mario Franssen. “De oude leningen blijven nog doorlopen. Bovendien gaat Dexia voor de nederzettingen op zoek naar financiële middelen.” Franssen haalt ook aan dat Dexia in 2003 het United Nations Global Pact onderschreef. “Dat houdt in dat je de mensenrechten respecteert en bevordert en dat je je niet schuldig maakt aan schending van de mensenrechten. Daar houdt Dexia zich duidelijk niet aan.”

Door de intalcampagne legden de Leuvense meerderheidspartijen CD&V en sp.a een motie voor aan de gemeenteraad. “We doen dat vooral uit verontwaardiging,” zeggen gemeenteraadsleden Bieke Verlinden (sp.a) en Fons Laeremans (CD&V). “De gemeente Leuven heeft aandelen in Dexia,

dus we moeten onze verantwoordelijkheid nemen,” aldus Laeremans. “Met de motie zeggen we ook dat de discriminatie van de Palestijnen op niets trekt.”

Meer dan Dexia een signaal sturen, kan de stad Leuven niet doen, vertelt Verlinden. “We hopen dat Dexia toegeeft als de meerderheid van haar aandeelhouders tegen de financiering is. Een plan B is er niet.”

CRIMINELE ZAKEN

Ook oppositiepartij Groen! steunt het initiatief. “Het is ethisch onverantwoord dat een bank zulke criminele zaken kan doen met onze onrechtstreeks steun,” zegt Fatiha Dahmani van Groen. “Bovendien zijn de meeste mensen niet op de hoogte van de zaak. Daarom eisen wij meer transparantie.”

Open Vld steunt de motie niet. Hans Bracqué van Open Vld geeft toelichting: “Door deze motie goed te keuren, verrichten we geen

heldendaad. De leningen zijn afgebouwd en dat lijkt ons voldoende. Aangezien de stad slechts een kleine aandeelhouder is, onthouden wij ons.”

Vlaams Belang verzette zich tegen de motie. De partij vraagt zich af welk signaal de gemeenteraad wil uitsturen: “CD&V en sp.a

zal de stad Leuven Dexia aansporen te stoppen met de steun aan de nederzettingen. Veertig andere gemeenten deden al hetzelfde, maar Leuven is de eerste grote stad. “We hopen dat er nog meer volgen,” zegt Franssen van Intal.

Dexia is erg karig met commentaar. “We willen niets kwijt

“Bank financiert illegale nederzettingen Israël”

zijn te laat met hun motie, want Dexia geeft al sinds 2008 geen nieuwe leningen. Bovendien is Israël een stabiele factor in het Midden-Oosten. Wij stemmen tegen deze simplistische en ridicule maatregel,” zei Hagen Goyvaerts uit naam van de Vlaams Belangfractie.

Nu de motie is goedgekeurd,

over de zaak,” zegt Dexia-woordvoester Ulrike Pommée. Ze benadrukt dat de bank sinds 2008 geen kredieten meer verleent, maar over andere bankservices zegt ze niets. Verder zegt ze dat Dexia Israël Bank financieel autonoom is. Bijgevolg gebruikt het geen geld van de Belgische tak van de bank.

ARBEIDSMARKT | DOSSIER

Alexander De Croo | Ego's & eelt

De politieke onderhandelingen zijn nog altijd druk bezig. Vorige week nam Open Vld-voorzitter Alexander De Croo even vrijaf om een lezing over ondernemen te geven aan de Leuvense studenten op "Futurescope", een lezingenreeks voor Vlerickstudenten. Wij wilden weten in welk opzicht onderhandelen en ondernemen met elkaar samengaan.

JORIS HIMPENS & LYNN GYSELEN |

Veto: *U zei tijdens uw lezing: "Small is beautiful", dat verwees naar het feit dat ondernemers klein moeten beginnen. Zelf ging u onmiddellijk voor de functie van voorzitter.*

De Croo: «Ik werd eerder per ongeluk voorzitter. Mijn eerste verkiezingen (Europese verkiezingen van 2009, red.), had ik ervoor gezorgd dat ik niet verkozen kon worden. Met de voorzitterverkiezingen zag ik een kans om uit te zoeken tot wat ik in staat was, ik zag het eerder als oefening. Het was niet gepland dat het zo snel zou gaan.»

Veto: *Bij Boston Consulting Group werkte u voor verschillende bedrijven met een eigen bedrijfsvisie en ideologie. Is een veranderende ideologie verantwoord als politicus?*

De Croo: «Als adviseur werk je als een externe persoon: je moet de zaken van op een afstand bekijken. Indien je klant niet overtuigd is van je oordeel, heb je niets gerealiseerd. Er is hier een sterke analogie met de politiek: als je een sterke visie hebt op de inrichting van de samenleving, zul je toch geen beleid kunnen voeren wanneer je maar twee procent van de stemmen haalt. Resultaat halen is nu veel belangrijker dan 100% ideologisch correct te zijn.»

EELT

Veto: *Een ondernemer moet overtuigd zijn, zei u zonet. Zijn er te weinig politici die overtuigd zijn?*

De Croo: «Wat in dit verhaal ontbreekt is leiderschap. Het echte probleem is dat er niemand is die enthousiasme toont om vier jaar eerste minister te zijn. We zitten in een situatie waarbij de winnaars van de verkiezingen allemaal rond

het zwembad staan en wachten tot iemand de sprong durft wagen. We hebben iemand met een beetje visie nodig, die vier jaar leiderschap wil opnemen. Hoewel dat kan impliceren dat hij de volgende verkiezingen niet wint.»

Veto: *Als consultant is een directe aanpak nodig om iemand te overtuigen, maar als politicus moet u meer een bemiddelaar zijn. Is dat eenvoudig?*

De Croo: «Je gelijk halen kan een moeilijke kwestie zijn. In België worden beslissingen vaak genomen

"Eerst knoeien met het geld van iemand anders"

op een informele manier. Op een trouwreceptie of aan de drankmachine. Belgen bespreken alles al voor de vergadering. Er zijn er een paar die op de vergadering mogen dwarsliggen, maar eerder voor de schone schijn. In de politiek is het anders dan in het bedrijfsleven: het is een wereld met heel veel ego's. Politieke tegenstrevers zijn vaak vrienden als je akkoorden moet maken, maar ook concurrenten. Dat geldt ook binnen de eigen partij.»

Veto: *Tijdens een debat moet er in de clinch worden gegaan.*

De Croo: «Dat mag je niet persoonlijk nemen. Zolang het een inhoudelijk debat is, is er geen probleem. Op het moment dat je op persoonlijke kwaliteiten begint aan te vallen, wordt het gevaarlijk. Je moet daar afstand van kunnen nemen. Je kweekt wel wat weerstand: als je veel aan politiek doet, dan krijg je eelt op je ziel.»

Veto: *Zou u een starter aanraden om in een bedrijf te beginnen indien hij het niet volledig eens is met de ideologie van dat bedrijf?*

De Croo: «Daarvoor heb ik een gouden regel: je kunt het best eerst knoeien met het geld van iemand

anders om ergens de gang van zaken te leren. Je moet natuurlijk steeds je best doen om zo succesvol mogelijk te zijn. De consultancyomgeving is een goede startomgeving, in die zin dat ze zeer motiverend is: alle mensen rondom je zijn mensen die vooruit willen en dat trekt je mee. Voor een firma waarmee je ethische problemen hebt, moet je natuurlijk niet gaan werken.»

Veto: *U zei dat u geen carrièreplanner bent. Is dat verantwoord als politicus?*

De Croo: «De politiek is een sector waarin je niet kunt plannen. Diegene die luidop zegt dat hij premier wil worden, wordt het nooit. Het enige wat je in de politiek in de hand hebt, is zorgen dat je verkozen raakt. Je kunt dat op verschillende manieren doen: er komt een

gedeelte politiek bij kijken, maar ook populariteit. Ik beseef vaak dat ik van iedere dag iets moet maken, want ik heb hier gewoon een stuk geluk gehad. Het enige wat je kunt voorzien is de korte termijn en wat je nog wil bereiken zolang je aangesteld bent.»

HONDENJOB

Veto: *Zijn er stappen geweest waarvan u niet tevreden was?*

De Croo: «Ik heb in het begin de menselijke relaties onderschat: je moet sterk investeren in vertrouwen om dingen te verwezenlijken. Ik hecht niet veel belang aan *wining and dining* en ben dus niet vaak met anderen gaan lunchen.»

Veto: *U hebt veel ervaring in de consulting, maar u bent zelf nog niet aangesteld als bemiddelaar.*

De Croo: «Ze hebben me het nooit gevraagd, maar in principe nemen ze daar mensen voor die het Belgische systeem door en door kennen. Ik ben veel te nieuw. De keuze voor Wouter Beke is eerder verrassend, maar hij draait wel al tien jaar mee in het systeem. Ik heb in alle eerlijkheid niet de kennis, noch de finesse om de honden-

SOPHIE VERREYKEN

Alexander De Croo (Open Vld) geniet van een frisse cola (light).

job op te nemen. Als Beke slaagt in zijn taak mag hij er dan ook alle eer en glorie voor opnemen. Spijtig genoeg denkt niet iedereen zo: men gunt het elkaar niet. Dat is een deel van het probleem tussen De Wever en Di Rupo.»

Veto: *Is het wenselijk om in de onderhandelingsfase zoveel gezanten na elkaar aan te stellen?*

De Croo: «De kern van het probleem is dat de twee winnaars overeen moeten komen. Het is geen geheim dat ze niet overtuigd zijn dat ze samen iets moeten ondernemen, ze kunnen niet samen door een deur. Geen van beide heeft expliciete ambitie om premier te worden. Ik geloof niet in nieuwe verkiezingen: dat zou een ongelofelijk risico inhouden, zowel economisch als politiek.»

Veto: *Was het een slimme beslissing om de stekker uit de regering te trekken?*

De Croo: «BHV zou niet opgelost raken, de Franstaligen hielden voet bij stuk. Nu ligt de situatie anders: de Franstalige partijen tonen bereidheid om stappen vooruit te zetten, maar misschien nog net niet zoveel als Nederlandstaligen zouden willen. Ik had wel niet verwacht dat er zoveel tijd zou voorbijgaan, maar we hebben sinds september niet meer allemaal samen rond de tafel gezeten. Het zijn virtuele onderhandelingen geworden.»

Jobinfodag | Headhunters getuigen

Wij gruwen bij de gedachte volgend jaar een job te moeten zoeken. Om enige gewenning aan te kweken tegenover de wereld van de sollicitaties, maatpakken en vacatures, trokken wij naar de Jobinfodag van de K.U.Leuven. Een gesprekje met headhunters van KBC, Selor, het selectiebureau van de overheid, en Randstad over hoe wij die arbeidsmarkt zo goed mogelijk kunnen laten vallen voor onze charmes.

PIETER HAECK |

Word on the street is dat bedrijven niet al te veel meer geven om welk soort diploma hun nieuwe rekruten hebben. Competenties, lijkt het nieuwe buzzwoord.

Myriam Bouveroux (Selor): «Een diploma blijft natuurlijk wel een goede basis, de instapkaart. Los daarvan moet je een aantal competenties opbouwen. Een belangrijke competentie is bijvoorbeeld kunnen samenwerken. Aangezien studenten zelden jobervaring hebben, halen zij die competentie uit hun sociale ervaringen.»

Kim Lambrechts (Randstad): «De waarde van een diploma is wisselend. Soms is een ba-

chelor of een master niet per se noodzakelijk, maar wordt er getoetst of er competenties van hetzelfde niveau aanwezig zijn.»

Isabelle Demeyst (KBC): «Wij hechten veel belang aan het meten van competenties, te meer omdat die een persoon vaak in staat stellen makkelijk te switchen van professioneel profiel, ook binnen een bepaald bedrijf.»

GROEIPOTENTIEEL

Een ander *issue* is het groeipotentieel van een jonge starter binnen een bedrijf. Moet je van je eerste job meteen heel erg veel verwachten of jezelf eerder bescheiden opstellen? En hoe pak je dat überhaupt aan, zo'n eerste job? Of een eerste sollicitatie?

Demeyst (KBC): «Je moet vooral tonen dat je in de bedrijfscultuur past. Je kan wel een diploma hebben dat past bij het profiel, maar je moet vooral motiveren waarom je kiest voor een bepaald bedrijf.»

Lambrechts (Randstad): «Wat betreft dat groeipotentieel moeten studenten goed

"Soms is een bachelor of een master niet per se noodzakelijk"

weten dat heel wat bedrijven er bewust van zijn dat hun mensen willen doorgroeien. Je kunt op je sollicitatiegesprek dus het best vragen wat je mogelijkheden zijn, maar eis niet te veel. In een paar maanden teamleider worden is niet mogelijk.»

Bouveroux (Selor): «Bij de overheid is het zelfs zo dat een werknemer negatief geëvalueerd kan worden als hij geen initiatief

neemt om extra opleidingen te volgen. Je moet willen doorgroeien, de kansen zijn er.»

Demeyst (KBC): «Een sterke aanrader voor studenten is dat ze niet moeten kiezen voor een job met een goed loon, maar eerder voor een job met doorgroeimogelijkheden.»

Recent is het met de flexibilisering voor studenten veel gemakkelijker geworden om

tussen hun bachelor en master van richting te veranderen. Maakt het gebrek aan een eenduidige opleiding geen brokken op de arbeidsmarkt?

Demeyst (KBC): «Ik denk dat zo'n elementaire verruiming een positief punt is. Natuurlijk moet een econoom die bij ons aan de slag gaat natuurlijk nog de basisbeginselen beheersen, anders hebben we niets aan hem.»

Paintball met ballen

In de Libische straten maakt men er een sport van om op burgers te schieten. De Leuvense studenten konden afgelopen week in de Heverleese bossen hetzelfde doen, door elkaar voor een keer niet te bekampen met ballen, maar met paintballen.

GIJS VAN DEN BROECK |

Het evenement paste in de Wednesday Sports Fever, een wekelijks initiatief van LOKO Sport en

“Naar voren lopen en schieten”

de KHLeuven. Iedere woensdag bieden zij een niet alledaagse sport aan. Sport, of toch iets dat daar voor moet doorgaan. Aanstaaende woensdag is er bijvoorbeeld een International Sports Event en later volgt nog *ultimate frisbee* en een beachvolleytoernooi.

EZEL

Aangezien het kleurrijke schietfeestje geheel gratis was, ging het natuurlijk gepaard met een grote

CHRISTINE LAUREYS

volkstoeloop. De vierhonderd beschikbare plaatsen waren op drie dagen allemaal weg.

Een festival voor de snellen dus. Na de korte, obligate veiligheidsuitleg werden we in gevechtstenugehesen, kregen we een wapen toegestoken en konden we de leeuwenkuil in. Wie zomaar stond te schilderen, werd al gauw afgedaan als een ezel. “Als je zo wat stil zit, is er niets

aan, je moet keihard naar voor lopen en dan schieten,” aldus een van de deelnemers.

Als gevolg daarvan vond een ander dan weer: “Het was wat chaotisch. Het was moeilijk te volgen wie wie geraakt had.” Alle deelnemers leken de magie van de action painting wel te kunnen smaken en het plaatje van de dag was dus een betovert bos waar Pollock een puntje

aan had kunnen zuigen.

Toch was het meer dan esthetisch kunst- en vliegwerk en kinderlijk klieder- en spatwerk. De fysieke kant viel niet te onderschatten. “Ik vond het veel plezanter dan de lasershoot, omdat je bij lasershoot niet het gevoel hebt dat je echt iets aan het raken bent.” Vorig jaar organiseerde Wednesday Sports Fever namelijk een lasershoot waarbij je

elkaar moest zien te raken met laserstralen.

Wat sommigen ook opviel was dat er in verhouding opvallend veel vrouwen mee oorlogje speelden. “Er begeven zich veel stoere vrouwen in het Leuvense studentenlandschap die zich laten beschieten en ze schieten ook zeer accuraat terug,” grapte een mannelijke schutter.

Pac me dan als je kan!

Aandachtige studenten hebben het ongetwijfeld al opgemerkt. Op een aantal plaatsen in Leuven duiken stickers van het rode spookje uit het computerspel Pacman op. Niemand die weet waarom en speculatie steekt overal de kop op. We visten en vingden het vermoedelijke brein achter de spookjes, die anoniem zijn verhaal deed.

FRANK PIETERMAAT |

Pacman begint zijn verhaal met de betekenis achter het rode spookje. “Ik wou iets dat inherent contradictoerisch was. Het moest tegelijk vrolijk zijn terwijl het op hetzelfde moment een geest afbeeldde. Ik vind het vooral leuk dat de spookjes het potentieel hebben om mensen te verwarran.”

Zelf streeft Pacman geen politieke idealen na. Zijn werk is meer een kinderlijke actie waarmee hij de hele wereld wil aanspreken. “Ik wil de wereld niet veranderen, maar ze eerder verwaasd achterlaten, zelfs op het punt van woede. Ik leef in een droom waar de publieke ruimte bezit is van iedereen. Waar jij en ik net als grote multinationals het recht hebben om zichzelf uit te drukken. Als niemand anders de publieke ruimte wil, waarom zou ik ze dan niet gebruiken? In Leuven hebben mijn spookjes tenminste de kans om eruit te springen.”

De acties doen ietwat denken aan Banksy, de mysterieuze graffitikunstenaar van de Londense straten. Zelf ziet Pacman zich helemaal anders. “Mijn boodschap is subtieler. Ik wil verwarran en mensen zich vragen laten stellen. Mijn bedoeling is vooral dat men zich afvraagt waarom de stickers daar hangen.”

In een hype of wat dan ook is Pacman helemaal niet geïnteresseerd. “Natuurlijk wil ik dat mijn werk opgemerkt wordt, maar het mag geen hype worden. Het motiveert mij ook om er meer te maken als ik alle gekke ideeën hoor over wat er achter mijn spookjes zit. Het doet mij gewoon zo hard lachen.”

En dan is er natuurlijk nog de Leuvense politie. “Niet om cliché te klinken, maar wij houden niet zo van elkaar. Volgens mij hebben ze een perspectiefprobleem. Ik snap ook niet hoe de stadsdiensten meer moeite doen om mijn stickers te verwijderen terwijl ze ze daarna doodleuk op hun eigen busje kleven.”

Antwerpen viert in Club Centraal (Station)

Veel Leuvenaars zullen het er niet mee eens zijn, maar Antwerpen is de stad bij uitstek van 2011.

Althans volgens de European Youth Forum. Voor de derde keer verkozen zij een Europese Jongerenhoofdstad, een titel die Antwerpen dit jaar in de wacht wist te slepen.

JANINA VERBRUGGEN |

De titel Antwerpen Europese Jongerenhoofdstad 2011 (AEYC 2011) wordt gevierd met tal van evenementen die de voorbije week van start zijn gegaan. Op vrijdag 4 maart waren 800 kinderen van 6 tot 12 jaar paraat om het jaar van Antwerpen als jongerenhoofdstad goed in te zetten met een kleurrijke stoet. Zaterdag trokken wij erop uit om een tweede feest te verkeren in 't Stad: Club Centraal.

POP-UP

In de namiddag was in het Centraal Station jong Antwerps talent te bewonderen. Tussen de menigte kon wel eens een groepje gespot worden dat spontaan begon te breakdancen of basketbaltrucks toonde. Het feest opende officieel om 17 uur. Minister van Jeugd, Pascal Smet (sp.a), en schepen voor jeugd, Leen Verbist (sp.a), verklaarden Club Centraal voor geopend. Ook stadsdichter Peter Holvoet-Hanssen was van de partij. Voor de gelegenheid schreef hij samen met jongeren het stadsgebed *Stop de teller*, dat werd voorgedragen bij de opening. Hij stelde ook een primeur voor: de eerste Jongerenstadsdichter, de 19-jarige Yoni Sel.

Het feest werd voortgezet op twee podia. Op het Urbanpodium stonden lokale en internationale namen uit de

NICK DE GREGORIO

urban scene terwijl op het Rockpodium onder meer de Belgische rockformatie Customs het beste van zichzelf gaf. Om

Een stad voor en door jongeren

23 uur startte de afterparty. Beide podia werden daarvoor omgetoverd tot dansvloer, enkele dj's zorgden voor de nodige sfeer. Tot in de vroege uurtjes kon er dus stevig gefeest worden in het Centraal Station.

JURY

Om de titel Europese Jongerenhoofdstad te kunnen krijgen, moest de stad een dossier indienen bij de Europese Jongerenraad. Dat gebeurde

voor Antwerpen al in 2009. Omdat er zoveel tijd kruipt in de voorbereidingen, gebeuren de verkiezingen nu ook al geruime tijd op voorhand. Zo weten we nu al dat volgend jaar het Portugese Braga de titel mag dragen en in 2013 is het de beurt aan het Sloveense Maribor.

Uit alle ingediende dossiers, kiest de jury van de Europese Jongerenraad welke stad het wordt. Alles draait uiteraard om de jongeren: de Europese Jongerenhoofdstad is een stad voor en door jongeren en moet als voorbeeld kunnen dienen voor andere steden. Jongeren kunnen ook zelf projecten van allerlei aard indienen tot augustus om subsidies te krijgen. Zo is er onder meer al een voorstel voor een Youth Fashion Day en een kortfilm, waarvoor ook nog filmtalent wordt gezocht.

Het hele jaar door zal Antwerpen de titel nog vieren met zeker 150 diverse evenementen.

Meer info: aeyc2011.be.

Sens Unique Muzikale chemie

Vorige dinsdag stelt het combo Sens Unique zijn ep "Envie" voor in STUKcafé. Wij hoorden poppy Franstalige folk met veel drive.

Goedgemutst legden wij enkele vragen voor aan de man met de accordeon.

GEERT JANSSEN |

Michael Sels: «Ik ben onze zanger Wouter (Vankeirsbilck, red.) tegengekomen op een leidingcursus bij de scouts. Hij had zijn gitaar bij en ik mijn accordeon. We hebben daar elke avond tot een stuk in de nacht zitten spelen. Dat zat direct goed, een soort muzikale chemie. We bleken op twee straten van elkaar te wonen. Zo zijn we begonnen te spelen: eerst covers, maar na een jaar of twee ook eigen nummers. Toen hebben we een groep gezocht en in 2003 hebben we een eerste optreden gedaan. Zeven nummertjes, zo begint dat.»

Veto: *Opvallend dat jullie voor het Frans kiezen.*

Sels: «Ik heb talen gestudeerd, ik ben er veel mee bezig en Wouter heeft nog in Louvain-la-Neuve gewoond. De taal waarin je zingt, bepaalt de klankkleur van een groep. Onze muziek zou in het Engels veel van zijn cachet verliezen.»

Veto: *Het is verleidelijk daar een politiek statement in te zien.*

Sels: «Voor ons zit dat er helemaal niet achter. Het is gewoon de lief-

de voor de Franse taal. Zelfs als we in de Brusselse rand, in de faciliteitengemeentes, spelen, krijgen we weinig negatieve reacties.»

OUBOLLIG

Veto: *Wat maakt jullie muziek net tot folk?*

Sels: «Zelf noemen we het wereldfolkrock. Er zit tango in, reggae, Latijnse ritmes. De folk zit vaak in de melodieën van de viool en de accordeon. We noemen het zelf niet gewoon folk omdat sommige mensen dan zouden afhaken. Het heeft een beetje een oubollig imago. Daarom hebben we de ep een moderne layout gegeven. Ik denk graag dat we onze folkinvloeden verwerken in een moderne sound. Iets dat zo op de radio zou kunnen. Allez, niet op alle zenders natuurlijk (*lacht*).»

Veto: *De covers die jullie spelen komen helemaal niet uit de folkhoek.*

Sels: «This fire van Franz Ferdinand is pure rock, maar onze violiste geeft er een folky draai aan. Geen idee hoe ze het doet, maar het past perfect.»

Veto: *Hoe ontstaan jullie eigen nummers?*

Sels: «Wouter en ik schrijven ze. Een van ons komt met een idee en we werken het samen uit. Als we een basis hebben, gaan we ermee naar de groep. Dan arrangeren we het samen. Als een nummer af is zijn we heel benieuwd hoe de groep het zal invullen.»

BAS VAN DEN BOGAERT

«Onze muziek zou in het Engels veel van zijn cachet verliezen.»

Veto: *Hoe is het eigenlijk om in STUKcafé te spelen? Een deel van het volk komt niet voor het optreden, maar gewoon om te praten.*

Sels: «Een deel van het publiek is voor ons gekomen, een deel kende ons duidelijk niet. Dat

was net leuk, omdat we hen moesten overtuigen en daarvoor stonden we strak. De week ervoor speelden we enkel voor eigen publiek en dat was gezellig. Dit was op het scherp van de snede.»

UURKULTUUR Move Me Dansfestival

Choreograaf Arco Renz is dit jaar curator van het Move Me-festival. Hij maakte op vraag van Tanzcompagnie Oldenburg en Nordwest een dansperformance rond de jaren zestig.

MARIJKE VAN GEEL |

Arco Renz: «Ik was meteen geïntrigeerd door het voorstel omdat ik geboren ben na die periode. Iedereen heeft er wel over gehoord en de periode heeft alles wat erna kwam sterk beïnvloed. Ik bedacht opens dat ik nog nooit echt iets had onderzocht over die tijd. Ik was dus vooral gefascineerd door het feit dat ik niets wist over die periode en de muziek. Dat was fantastisch omdat ik tijdens het werkproces heel veel geleerd heb.»

«Het was vrij snel duidelijk dat ik niet wilde werken rond een specifieke muzikant, maar dat ik iets wilde vertellen over de tijdsfeer en de vragen die toen gesteld werden. Het belangrijkste vond ik de vraag over de vrijheid van het individu. De performance fungeert niet als antwoord op die vraag, maar wil eerder op een esthetische manier de vraag verder onderzoeken. De vraag over vrijheid beperkt zich echter niet strikt tot de sixties, maar kan open getrokken worden naar het heden. Het was belangrijk voor mij om een link te vinden naar

het heden. Ik wou geen nostalgisch stuk maken over de sixties. Het concept vrijheid is eigenlijk iets wat mij al jaren bezighoudt en ook terug te vinden is in mijn ander werk.»

2069

Renz: «Wat heel belangrijk was in de sixties, was het gemeenschapsgevoel van jonge mensen die echt geloofden in een andere levensstijl. Vandaag lijkt het alsof het idee van individualiteit is veranderd. Mensen vinden zichzelf anders of vrij, terwijl ze dat vaak niet zijn. Vandaag willen we vooral tot een groep behoren. Jezelf zijn in een gemeenschap lijkt een uitdaging, misschien zelfs een utopie.»

Veto: *Uw bijdrage aan de performance heet "2069". Waarom?*

Renz: «2069 heeft verschillende betekenissen. Een ervan is dat het voor mij het een combinatie is van heden, verleden en toekomst. Het stuk gaat niet alleen over de jaren zestig maar ook over vandaag en zelfs over de toekomst. In de toekomst zullen we ons nog steeds afvragen wat vrijheid net inhoudt. De titel refereert op die manier ook letterlijk aan het jaar 2069. 1969 was een belangrijk jaar in de sixties. Toen vonden immers zowel Woodstock als het Altamont Free Concert plaats. Woodstock werd bekend als de climax van de flowerpowerbeweging, Altamont

werd daarentegen bekend voor zijn geweld en omdat er mensen gestorven zijn. Voor velen betekende dat concert het einde van de flowerpowerroom. Dat intrigeerde mij, het falen van de utopie en het niet weten omgaan met vrijheid.»

Veto: *U bent al een tijdje een van de artists in residence in STUK. Hoe beïnvloedt dat uw werk?*

Renz: «Het grootste voordeel is dat we de mogelijkheid hebben om ononderbroken in een creatieve omgeving als die van STUK te werken. Het komt er vooral op neer plaats en tijd te hebben. Dat betekent natuurlijk ook dat we veel tijd besteden in STUK en in contact komen met verschillende artiesten, wat je allemaal beïnvloedt. Zo zijn er op het festival bijvoorbeeld twee voorstellingen die voortvloeien uit het Monsoon-platform van afgelopen jaar. Voor het publiek is het ook interessant om ons te zien evolueren op langere termijn.»

Veto: *U woont in Brussel, maar werkt zowel in Leuven als Brussel.*

Renz: «Ik reis zeer veel. Ik heb veel in Azië gewerkt en gereisd. Daar ontdekte ik dat ik toch vooral een Europese identiteit heb. Op die manier is Brussel voor mij een heel goede plek, omdat het een ongedefinieerd, hybride karakter heeft. Het is een stad voor reizigers. Leuven is anders. Ik appreci-

eer dat het een open plek is, met een publiek dat openminded en nieuwsgierig is. Dat besef je pas wanneer je optreedt op verschillende plaatsen. Voor mij is STUK een geweldige plaats om me te concentreren en te focussen op nieuw werk. De sfeer die er hangt met de universiteit, STUK, het jonge publiek, is heel speciaal.»

Meer info: Stuk.be

MOVE WATTE?

Move Me is een driedaags dansfestival van STUK. Voor de editie van 2011, die deze week plaatsvindt, selecteerde curator Arco Renz drie dansproducties en één concert.

In *Prospectus For A Future Body* bewandelt Choy Ka-Fai de grens tussen beweging en technologie.

Triple Bill van Nordwest / Tanzcompagnie Oldenburg, een drieluik van drie verschillende choreografen, beleefd dan weer zijn Belgische première.

De cultuurkaarthouder kan woensdag gratis een kijkje nemen bij *Loop Me* van Wen-Chi Su. In die voorstelling onderzoekt Su hoe beweging en videobeelden mekaar kunnen beïnvloeden, dat alles onder begeleiding van een impressionante *soundscape*.

Cinema ZED Svenska

Deze maand programmeert Cinema ZED onder de titel "Meet the Swedes" een reeks Zweedse films, met onder andere het gelauwerde drama "Pure" en het humoristische relatiedrama "A rational solution". Wij gingen kijken naar "Sound of noise", een film die wel eens een belletje zou kunnen doen rinkelen bij de liefhebbers van kortfilms.

WIM DEHAEN |

De oorspronkelijke kortfilm *Music for six drummers and one apartment*, werd door de filmmakers tot een langspeelfilm herwerkt na de veelvuldige enthousiaste reacties. De kortfilm gaat over zes percussionisten die met behulp van het meubilair en andere prullaria van een appartement een ritmische creatie teweegbrengen. Ook in Leuven oogstte de film succes: ze won in 2001 de publieksprijs voor beste Europese kortfilm op het Leuvense kortfilmfestival.

De langspeelfilm werd dus geproduceerd door het duo dat ook achter de kortfilm zat: Ola Simonsson en Johannes Stjärne Nilsson. Beiden hebben in het verleden al verschillende kortfilms op de wereld losgelaten, en het duo maakt met *Sound of noise* hun langspeeldebuut.

Hoe gaat dat eigenlijk, een kortfilm in een lange film omzetten? Voorbeelden genoeg: denk maar aan de Vlaamse film *De Laatste Zomer* en *Cashback*, die andere publieksliefeling. In die laatste film waren de mogelijke valkuilen voor het omzetten van een film duidelijk: het bleek namelijk niet zo simpel om een verhaal te werken voor een minuut of twintig te vertalen naar een coherente plot.

Van *Sound of noise* vroegen we ons inderdaad af of de bizarre gebeurtenissen uit de kortfilm op hun plaats zouden vallen in een begrijpelijk verhaal. Het bleek dat de filmmakers hun fantasie op volle toeren lieten draaien, want ze bedachten een bedenkelijk plot dat schijnbaar enkel diende om de mooie beelden en muzikale momenten aaneen te kunnen plakken. Audioterroristen die een stad zonder reden overdonderen met vreemde performances terwijl ze achternagezeten worden door een muziekhatend booswicht, het mag allemaal.

NOISE

Muziek speelt trouwens een erg belangrijke rol in de film. De titel doet vermoeden dat de kijker onder een ontoegankelijke ruispletwals bedolven zal worden, maar een *harsh noise wall* was hier ver te zoeken. We horen gemakkelijk in het oor liggende ritmes die doen denken aan de concrete-elektronica van een andere man uit het hoge Noorden, Kim Hiorthøy. En in de muziek ligt ook de kracht van de film: soms keken we meer naar een creatieve videoclip bij een fijne track in plaats van naar een scène in een film.

En daar ligt misschien ook een zwakte van de film. De aandacht ging duidelijk uit naar het maken van flashy geluidscollages en niet naar de ontwikkeling van geloofwaardige personages, een wijze boodschap of enige vorm van duiding. Bovendien is het bij momenten erg duidelijk dat de regisseurs nooit eerder een langspeelfilm maakten.

Toch is de film meer dan een lieflijke voor aficionado's van de oorspronkelijke kortfilm. De talrijke beeldrijke momenten vullen de gaten in de plot met gemak op en daardoor leveren de makers uiteindelijk een originele prent met een hoog entertainmentgehalte af.

Als het verhaal wegvalt

Belgerinkel. Een irritant gepiep. Een gsm. De onze. Negeren? Toch maar opnemen. De redactrice Cultuur. Dat Josse De Pauw "Weg" speelt in STUK. Of we willen gaan en ons oordeel in een tekst willen gieten? Sommige vragen beantwoorden zichzelf, andere zijn weeskinderen.

GEERT JANSSEN |

Wij stellen onze redactrice Cultuur niet graag teleur. Wij dus woensdag richting STUK. Josse De Pauw is een beest en een half monument, maar bovenal een verhalenverteller. In *Weg* onderzoekt hij wat er van het vertellen overblijft als het verhaal wegvalt. In een reeks monologen

Overmorgen is hij dood

zonder duidelijke band spuwt hij dialecten uit, herkaut hij thema's, mompelt hij, schreeuwt hij, spreekt hij zichzelf tegen en zwijgt hij.

Niet de logica van de grammatica domineert, maar wel de vele ritmes van Josses tong. Een gulzige vleeslap die likt aan alles wat het leven ons te bieden heeft. En aan sommige dingen die de dood te bieden heeft. Hilarisch, ontroerend, ontvullend, ontwapenend en destabiliserend.

SOPHIE VERREKEN

Josses verbale rollercoaster werd adequaat ondersteund door drie topmuzikanten waaronder Peter Vermeersch van het machtige Flat Earth Society.

Ons woordenboek schiet adjectieven te kort om *Weg* correct te duiden.

Denk aan de oude man in de hoek van de kantine van het bejaardentehuis. Zijn verleden is hij vergeten, maar dat belet hem niet erover te emmeren. Zijn publiek heeft hij verjaagd, maar dat belet hem niet voorstelling na voorstelling ten berde te brengen. Mor-

gen herhaalt hij alles in een andere volgorde, in een andere stemming, in een andere pamper. Overmorgen is hij dood.

MOSTERD

Josses verbale rollercoaster werd adequaat ondersteund door drie topmuzikanten waaronder Peter Vermeersch van het machtige Flat Earth Society. Iets tussen arty

gefröbel en carnavalsjazz in. Op de momenten waarop de muziek Josse overstemde of Josse een mopje meezong, beseften wij ten volle waar het muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding zijn mosterd heeft *geschnitzeld*.

Weg is een heropvoering van een voorstelling uit 1998. Alsof een stukje verleden onverwacht de kop opsteekt en geniepig fluis-

tert: "Hallo, ik ben er ook nog." Driedubbel gepast, aangezien de echo's en schaduwen van een mythisch vroeger het belangrijkste motief zijn in het stuk.

Achteraf klaptten we tot onze handen pijn deden en terecht. Gulzige vleeshompen die likken aan alles wat het leven te bieden heeft. En aan sommige dingen die de dood te bieden heeft.

The Lunatics | Dodelijke gladiolen

Beeld je even in: een kleine honderd paar ogen zijn verwachtingsvol op jou gericht, je wordt rijkelijk belicht door drie spots en je krijgt dertig seconden. Dertig seconden om grappig te zijn rond één woord. En het woord is. gladiolen. Slik.

WOUTER POUSEELE |

De ronduit ongemakkelijke situatie kent een naam, we noemen het: improvisatietheater. De waaghalzen van dienst waren vorige donderdag het comedycollectief The Lunatics uit het Oost-Vlaamse Gent. De fijngebekte lieden zakten voor hun beproeving af naar de Minnepoort van het cultuurcentrum 30CC. The Lunatics noemen de hierboven geschetste situatie toepasselijk *De Dodelijke Dertig*. Konden zij bij hun *Dodelijke Dertig* rekenen op wilde juichkreten of eerder op een meewarrige blik van het publiek?

Het concept van zo'n improavond is eenvoudig: een geheel aan dolkomische scènes, volledig opgebouwd aan de hand van woorden, aange-reikt door het publiek. De ceremoniemeester of mc begon met een "*Goeieaaavond Leueueueuven*" en het spel ging van start.

FLAMINGO

De opwarmertjes verliepen vlot en de band met het publiek werd aangehaald. De mc vraagt naar gevoelens, beroepen, wensen en namen. We overlopen graag enkele van de knapste scènes die The Lunatics rond de woorden van het publiek maakten.

Een geile operazangeres die botst met haar haatdragen-

Verjaardagsfeestje met Bart De Wever

de chocolatier. Een verliefde laborant die een rat transformeert tot een zowaar aantrekkelijke versie van La Esterella. Maar het kon nog moeilijker: Bart De Wever, een breinaald, God en Gorbatsjov samen op één verjaardagsfeestje. En helemaal gek is de teleshopping-afllevering over de nieuwe cd van het muzikale koppel Hypo en Fyso, vol treurige liedjes omdat Hypo vreemdging met

een flamingo. Het publiek gaat uit de bol.

GÊNE

Improvisatietheater speelt met, tussen en dankzij het publiek. Een wisselwerking waarbij het publiek haar gêne aan de kant schuift in ruil voor een stevige portie humor. Niets is echter zo delicaat als de juiste woorden zeggen op het juiste moment en met de juiste ge-lautsuitdrukking. En dat allemaal nog eens zonder script of voorbereidingstijd.

De lachsalvo's en wilde juichkreten waren er, jazeker. Maar zoals in elke comedyshow van goed twee uren, ging er bij The Lunatics ook een ander fout. In het begin van de avond smeekte de mc om wat meer woorden uit de achterste regionen van de zaal "of zitten daar de gehandicapten mis-schien?" Pijnlijk, want we hadden er inderdaad een echte rolstoelpatiënt gespot en voor de rest van de avond bleef het er hardnekkig stil. Na de pauze gingen The Lunatics eveneens over de schreef

JOHAN BECKERS

met een aangebrande *Dodelijke Dertig* rond een pedofiel en een proefbuisbaby. U kunt er zich ongetwijfeld wel iets bij voorstellen. Wij zaten vooral ongemakkelijk te kuchen en meewarrig voor ons uit te staren.

Door de band genomen was het optreden van The Lunatics geslaagd. Het gezel-

Niets is zo moeilijk als de juiste woorden zeggen op het juiste moment

schap speelde sterk, ze hadden *the guts* en ze gaven zich volledig op het podium. Het publiek, dodelijk vermoeid na een vervelde werkdag, kikkerde helemaal op en stampvoette zelfs mee op het ritme van een liedje over het woord gladiolen.

Zijnstromers | Pro & contra

Op pagina twee kon u uitgebreid lezen over het hete hangijzer van de zijnstromers. Een kwestie die ook op onze redactie voor hevige twisten zorgde. Vandaar: een opiniestuk contra en een opiniestuk pro.

Splinter – | Tegenstromers

Masterstudenten kunnen na een hele tijd in hun kleine, vertrouwde kring plots wel eens geconfronteerd worden met een bende nieuwe gezichten. Zij-instromers heet dat dan. Schlemielen die *en route* amper tien percent van de studiepunten hebben gescoord in de desbetreffende bachelor van die richting en daarom als volrijp worden aanzien om ook aan de master deel te nemen. Volrijp, amehoela!

Een voorbeeld uit eigen levenssfeer. Iedere sociale wetenschapper zal het u meteen diets maken dat statistiek en de bijhorende methodologische *shizzle* cruciaal zijn om enig relevant en nuttig onderzoek te kunnen volbrengen. Theorie! Observaties! Vragenlijsten opstellen! Significantieniveaus! Dat is van zo'n fundamenteel belang, man, je kan je dat niet voorstellen.

Enig onderzoek leert ons echter dat het voorbereidingsprogramma voor, bijvoorbeeld, de master in Vergelijkende en Internationale Politiek bestaat uit amper tien à veertien studiepunten. En u raadt het nooit, geen enkel methodologisch vak is daarin opgenomen. Iemand die uit Rechten komt en dus geen kaas heeft gegeten van die zeer specifieke methodologische werkwijzes, kan zonder enige remediëring aan een masterproof beginnen. Alleszins, dat zijn het soort fabeltjes waar het huidige onderwijssysteem lijkt in te geloven. Zelfs een kind van zes jaar is minder naïef.

Bovendien getuigt het voorbereidingsprogramma van wel meer debiele ingrepen. Vijf van de zes vakken van het voorbereidingsprogramma bevinden zich in het tweede semester, wanneer de helft van de master al achter de rug is. Laten we even kijken naar de definitie van "voorbereiden" in de Dikke van Dale: *van tevoren* het nodige verrichten of gereedmaken. Je maakt niet het nodige van tevoren gereed als je pas goed en wel

begint aan je voorbereidingsprogramma in het tweede semester van je master.

SUCKEN & FUCKEN

Studenten die schamele voorbereidingsprogramma's afleggen en bepaalde fundamentele vakken niet opnemen. Voor éénieder is het duidelijk dat het voorbereidingsprogramma zijn doel totaal voorbij schiet. En niet alleen de studenten uit het voorbereidingsprogramma lijden hieronder. Ook andere studenten voelen de gevolgen hiervan.

Bij proffen is er immers een manifeste drang tot empathie met die arme zij-instromers. "We moeten die arme mensen toch helpen, nietwaar?" Dus worden er vakken ingericht die boeken gebruiken uit de tweede bachelor en worden er mastervakken ingericht die een korte samenvatting zijn van de afgelopen jaren. Verveling en saaiheid tergt de arme masterstudent. Het dilemma om al dan niet naar de les te gaan als blijkt dat er wordt voorgelezen uit een boek dat je in het tweede jaar al van buiten leerde, neigt heel erg snel naar "Laten we toch maar niet gaan." En je krijgt ook niet meteen het gevoel dat je je tijd nuttig besteedt.

Geloof mij nu maar, er is een fundamenteel probleem met voorbereidingsprogramma's. De vaksamenstelling *suckt*. De timing *suckt*. Die arme masterstudenten zijn *gefucked*. Denk er eens over na. En je zal zien dat het systeem *suckt*.

PIETER HAECK |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Veto-medewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Splinter + Roeien met de riemen die je hebt

"Zijnstromers komen er vanaf met een minimaal studieprogramma." "Zijnstromers kennen niets van hun nieuwe richting." "Professoren stellen hun niveau bij naar onder omdat de zijnstromers het anders niet aankunnen": het zijn slechts enkele van de ongefundeerde en bekrompen uitspraken van studenten die het vooropgestelde studietraject volgen. Sta mij toe ze achtereenvolgens te ontcrachten.

Dat zijnstromers een korter programma volgen, is inherent aan hun definitie. Anders waren het immers doorstromers. Dat ze links en rechts een irrelevant vakje opnemen en zo moeiteloos een *wild card* scoren voor de master van hun keuze, is echter te kort door de bocht. Ten eerste is een licht programma in het merendeel van de gevallen manifest onwaar. Godgeleerdheid vraagt 105 studiepunten in plaats van de normale 180, Wijsbegeerte 60, Rechten 88, Wetenschappen doorgaans 60, en ga zo maar door.

Ten tweede werden de vakken in het voorbereidingsprogramma heus niet gekozen om de zijnstromers zo weinig mogelijk van dienst te zijn. Goed, een methodologisch vak ontbreekt vaak, maar mijns inziens hebben de programmadi-recteurs daar terecht ingezien dat zijnstromers in hun respectievelijke vooropleidingen ook al wel met heuristiek te maken hebben gehad. Is het absurd te verwachten dat zijnstromers zelf de weg wel vinden naar de bibliotheek, dat ze weten hoe ze moeten omgaan met databanken en dat ze tevoren mogelijk wel eens een paper hebben geschreven? Nee, dat is het niet.

KLEUTERS

Hetgeen vaak vergeten schijnt te worden, is dat zijnstromers geen kleuters zijn die op een mooie dag besluiten een master aan te vatten, wanneer plots - wat nu? - alle leerstof nieuw en onbegrijpelijk blijkt. Hun vooropleiding gaf hen andere kennis, maar bracht hen normaal gezien ook een kritisch houding bij ten opzichte van academische materie, een universele vaardigheid waarmee zij in elke master hun voordeel kunnen doen. Studenten die dergelijke reflectiemogelijkheden ontberen en bijna per ongeluk een bachelordiploma verkrijgen, zijn een uitzondering. Een uitzondering die de doorstromers trouwens in gelijke mate treft als de zijnstromers.

In plaats van een negatieve houding ten opzichte van zijnstromers, zou men beter de voordelen onderzoeken. Die zijn er immers in overvloed. Zijnstromers zijn van nature interdisciplinair en leren doorstromers te kijken buiten het beperkte kader van één richting. Ze leggen nieuwe verbanden en stellen andere vragen door het afwijkende perspectief waarmee ze naar de materie kijken.

Kennisverbreding, zo weten we al sinds de renaissance, is altijd een voordeel. En waar zou men meer terecht het renaissance-ideaal van de universele mens nastreven dan in de veilige haven van kennis die onze universiteit is?

ELS DEHAEN |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

CulKal

CNTKST

DINSDAG 8/3

Daan
muziek — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)
Sneak Preview
verrassingsfilm — om 22u30 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)
Triple Bill van Nordwest/Tanzcompagnie Oldenburg
Move Me/dans — om 20u30 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

WOENSDAG 9/3

Open Mic
muziek — om 9u30 gratis in Het Depot (www.hetdepot.be)
Othello van De Spelerij
theater — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)
Prospectus for a future body van Choy Ka-Fai
Move Me/dans — om 22u00 gratis in STUK Studio (www.stuk.be)
Toktek
Move Me/muziek — om 22u45 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

DONDERDAG 10/3

Absynthe Minded
muziek — om 19u30 in Het Depot (www.hetdepot.be)
Toon, de musical van V&V Entertainment
musical — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)
Een vrouw die de horizon heeft bereikt van Herman Brusselmans & Lies Pauwels/Campo
theater — om 20u00 in 't Wagehuys (www.30cc.be)
Prospectus for a future body van Choy Ka-Fai
Move Me/dans — om 22u00 gratis in STUK Studio (www.stuk.be)
Toktek
Move Me/muziek — om 22u45 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)
Loop Me van Wen-Chi Su
Move Me/dans — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

VRIJDAG 11/3

Otaku van Joost Vandecasteele
ccomedy — om 20u00 in 't Wagehuys (www.30cc.be)

ZATERDAG 10/3

Over & Weer van Uitgeverij P
literatuur — om 15u00 in de kapel van de Romaanse Poort, gratis mits reservatie (www.30cc.be)
That's all folk van Kadriil
muziek — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)
ClubSTUK
muziek — om 23u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

ZONDAG 13/3

Jazz op Zondag
muziek — om 21u00 gratis in STUKcafé (www.stuk.be)

(LS)

Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge

Parkinson & Alzheimer

ACHTUNG

ROGER TRAKTEERT

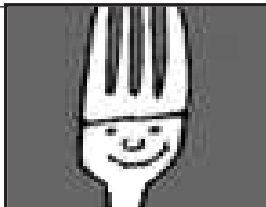
Studeert u dit jaar af als master aan de K.U.Leuven? Doet u dat met een studiebeurs van de Vlaamse Gemeenschap? Zit een onderscheiding er in? Zin om volgend jaar een tweede master te volgen aan de K.U.Leuven? Goed nieuws! U kan beroep doen op het Fonds Roger Dillemans voor een beurs. Een aanvraag indienen kan tot 15 mei 2011. Info en formulieren op <http://bit.ly/fubiDO>.

VETO TRAKTEERT

Van 13 tot 17 maart organiseert Medica zijn Culture Shot om te bewijzen dat ook dokters in spé van schone kunsten houden. Wij geven een duoticket weg voor volgende activiteiten:

- Flip Kowlier op 14/03 in Doc's Bar
- Comedy Night op 15/03 in het MSI
- TD op 17/03 in de Lido

Mail de naam van uw huisarts door naar trakatie@veto.be en misschien valt u wel in de prijzen. Vergeet er niet bij te zeggen welke activiteit uw voorkeur wegdraagt.

Menu van de week

in Alma 1-2-3

8-11 Maart 2011

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gebakken visfilet met archiducsaus en broccoli	€ 5.00
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.10
Kippenreepjes met sweet thai saus en sla	€ 2.60
Koninginnenhapje A3	€ 3.50
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes 1	€ 3.50
Spaghetti bolognaise A3	€ 2.60-3
Spaghetti met groentebolognaise A3 0	€ 2.60-3.10
Steak met groenten en saus A1+A2	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 4.60

woensdag

1/2 kip met saus en garnituur A1	€ 5.00
Kalkoenlapje met stroganofsous en gebakken witloof	€ 5.00
Koninginnenhapje	€ 3.50
Penne met keuze uit 3 sauzen	€ 4.10
Pita	€ 3.50
Quornburger met Kongolese saus A2+A3 1	€ 3.50
Spaghetti met groentebolognaise A3 0	€ 2.60-3.10
Steak met groenten en saus A2+A3	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	€ 4.60
Vleesballetjes in tomatensaus en slaatje	€ 2.60

donderdag

Big Alma hamburger met slaatje	€ 3.50
Paprika met Provençaalse saus en wilde rijst 1	€ 4.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 3.50
Lamssteakburger met pizzaiolasaus en groene tagliatelli	€ 4.10
Penne met keuze uit 3 sauzen	€ 4.10
Spaghetti met groentebolognaise 0	€ 2.60-3.10
Steak met groenten en saus A1	€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 4.60
Vleeskroketten met erwten en wortelen A3	€ 2.60

vrijdag

Nuggets met tartaar en italiaanse bol met parmesaan 1	€ 4.10
Koninginnenhapje	€ 3.50
Pangasiusfilet met bieslooksous en juliennegroenten	€ 5.00
Penne met keuze uit 3 sauzen A2+A3	€ 4.10
Penne met pesto en gemalen Parmesaanse kaas	€ 2.60-3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	€ 4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

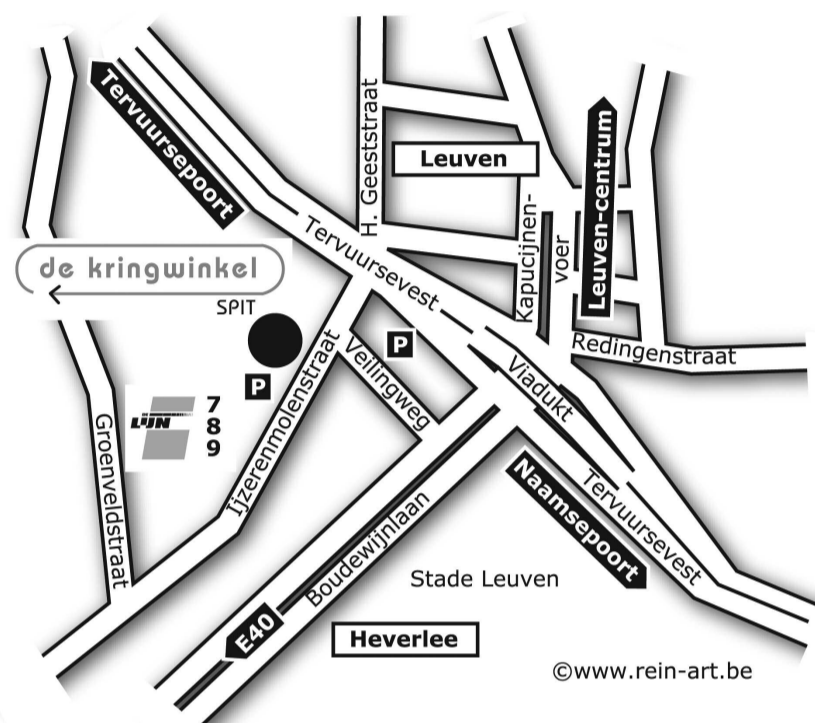
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

KULEUGEN

Paul verricht mirakel

INTEREST VERDUBBELD

Seksisme in Kiev

Donderdag protesteerde een groep feministen tegen seksisme. Geen lelijke wijven maar babes in eva-kostuum. De KULeuugenredactie, unaniem mannelijke vrijgezellen, wenst bij deze te herhalen dat een vrouw niet hoort te denken, ze hoort aan de haard te staan of onder de lakens te liggen.

Krijgen wij nu ook een manifestatie?

Nabestaanden Dokter

Mengele misnoegd!

Zoals reeds bericht op onze voorpagina werd afgelopen week een professor Chemie ontvoerd door een aan elkaar genaaide tweeling, slachtoffers van Dokter Mengele.

De nabestaanden van Mengele zijn misnoegd dat hun bekende nazaat alweer wordt beschimpd: "Wij kennen geen rust meer. Eerst waren er al die dwergen - dat zijn hele kleine mensjes - met vleugeltjes op hun rug genaaid, vervolgens smousen met een vastgelijmde

baard en nu dit weer. Waarom komen ze altijd bij ons voor een onschuldig karnavalsgrapje?"

"Volgens mij is het de schuld van de faculteiten." zegt nabestaande Ludo M. De solidariteitsactie voor de dokter wordt alvast gesteund door dokter Dre, doctor Dre en dokter Jens.

Opgelet: dokter Jens is geen echte dokter. Dokter Jens is een taaldokter.

Seger Debyzer, een van de leidende figuren van Onderzoekers in Actie (OIA) (zie ook het artikel op p. 2), noemde het project in een e-mail "geen sterk merk." Onderzoekers in Actie zou het paradepaardje zijn van slechts enkele omhooggevallen academici die hun collega's "zonder scrupules voor hun kar spannen." Die academici noemde hij bovendien "huilebalken zonder enige manmoedigheid."

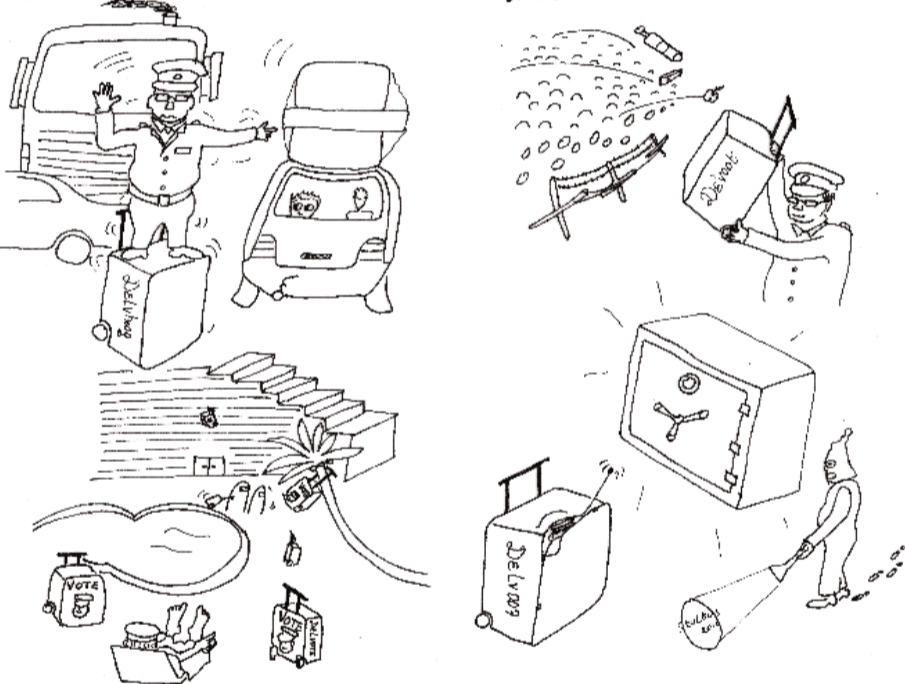
De mail werd afgelopen dinsdag verstuurd en was aan zijn ex-vrouw gericht, maar kwam per vergissing bij de voltallige LOCO-top terecht, die de inhoud meteen aan de pers lekte. Debyzers collega's bij OIA reageren geschokt: "We doen nochtans zo ons best," zo stelde een duidelijk aangeslagen onderzoekster van ing-nominaties bij niet-Germaanse Berberstammen. Nochtans vielen sommige vooraanstaande collega's hem ook bij: "Academici zijn inderdaad een stelletje huilebalken," zo verklaarde de voorzitter van de associatie K.U.Leuven, die anoniem wenst te blijven. Ook Luk Verred uit Berelmeke, die met dit alles eigenlijk niets te maken heeft, maar wel een bijzonder citeerbare reactie gaf, wilde ons zijn mening kwijt: "Laat ons eerlijk zijn: veel actie hebben we toch nog niet gezien bij die onderzoekers. Een petitietje, ja dat wel, maar als zelfs het woord betoging nog maar valt, doen ze het al in hun broek."

Op de vergadering van de Vereniging Academisch Personeel Leuven vorige vrijdag ontspan er zich een debat over de kwestie. Daar werd geconcludeerd dat "de context in overweging nemende en beschouwende dat deze kwestie zich niet in het ijdele voortgebracht heeft, er wellicht nood zal zijn aan een nieuwe statutaire verordening om tot een coherentere en tegelijk dynamischere perceptie bij de achterban te komen." Er werd tevens een commissie ingesteld om te onderzoeken wat voorgaande zin nu concreet betekent.

Debyzer heeft zich intussen verontschuldigd voor zijn uitspraken en schaaft zich naar eigen zeggen opnieuw volledig achter het project. "Het is belangrijk dat er meer kansen gecreëerd worden voor jonge onderzoekers, vooral op postdoc-niveau. En als er daar dan al eens traantje bij vloeit, wel ja, dat nemen we er dan maar bij."

Reacties van FWO en IWT konden we niet krijgen, de bevoegde ministers waren echter des te happiger om hun commentaar te leveren. "Ik zeg het al sinds jaar en dag, een mens moet oppassen met zijn e-mails. Voor je het weet verzend je die naar een foute bestemming, en ja, dan zit je met de gebakken blaren. Maar ja, niet luisteren hé", zo reageerde minister van innovatie Ingrid Tieten. Pascal Janet, minister van onderwijs, wilde enkel dit kwijt: "Als die academici meer kansen voor hun jonge collega's willen, dat ze dan gewoon wat minder lang werken, dan is dat probleem meteen opgelost."

KOEKELBERG DEMONSTREERT NIEUWE UITRUSTING

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel. 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
E-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - nummer 16
Maandag 7 maart 2011

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ruben "Pong" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Duck hunt" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Eline "Cold war" Van Eldere, Jelle "Championship manager" Dehaen, Jens "GTA" Cardinaels, Linde "Mijnenveger" Smeets, Pieter "Age of empires" Haeck, Sophie "Commandos" Verreyken & Laurens "Duke nukem" Cerulus

Schrijvers:

Cedric "Halo 2" Hauben, Els "The Sims" Dehaen, Frank "Fifa 2012" Pietermaat, Gijs "Need for speed" Van den Broeck, Janina "Carmageddon" Verbruggen, Joachim "Prince of Persia" Beckers, Joris "The Da Vinci Code" Himpens, Jurgen "The Simpsons road rage" Lahey, Lynn "Tom Clancy's splinter cell" Gyselen, Margot "Tomb Raider legend" Hollevoet, Marijke "10 voor taal" Van Geel, Sophie "Chess master" Soete, Wim "Call of duty" Dehaen, Wouter "K3 en het ijsprinsesje" Pouseele

Fotografen:

Andrew "Nintendogs" Snowball, Bas "Shrek the Third" Van den Bogaert, Christine "The legends of Zelda" Laureys, Johan "Blues Brothers 2000" Beckers, Nick "A Bug's life" De Gregorio

Tekenaars:

Peter "Jeopardy!" Moerenhout, Seb "Mission Impossible" C, Wim "Rugrats in Paris" Scharpe, Mathias "Yoshi's story" Van den Berge, Simon "The Addams family" Englebert & Steven "Tetris" Selschotter

DTP:

Jens Cardinaels, Ruben Bruynooghe, & Geert Janssen

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Jelle Dehaen & Geert

Janssen

Internet:
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:
Alfaset cvba
Maxim "Donkey Kong" Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, computerspeltjes...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u mailsgewijs ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Triggerfinger

“ER ZIT SPIRIT ACHTER”

Triggerfinger was vorige week de uitsmijter van dienst in de oude zaal van Het Depot. Ons interview met de heren verliep uiterst chaotisch. De gitarist tokkelde alvast zijn vingers warm. De drummer kribbelde wat aan een setlist. De bassist schitterde door afwezigheid. En toch klagen wij niet. Dichter bij pure rock & roll zullen we nooit komen.

GEERT JANSSEN |

Veto: Is dat de definitieve setlist?
Mario Goossens (drum): «Er zal nog even over gediscussieerd worden.»
Ruben Block (gitaar & zang): «Maar hij ziet er wel al goed uit.»
Veto: Jullie recentste plaat “All this dancin’ around again” werd heel breed omhelsd. Daarvoor ooit het gevoel gehad dat jullie miskend werden?
Goossens: «We hebben een lange weg afgelegd, dat mag duidelijk zijn. We zijn al twaalf jaar bezig en nu pas komt de echte grote erkenning. We hebben er altijd veel dingen bij gedaan omdat we niet van Triggerfinger konden leven. Ik heb vijf jaar bij Hooverphonic gezeten,

vlieg je vierkant uit de bocht en soms doe je waanzinnige dingen.»

«Als we nummers schrijven probeer ik toffe dingen te doen waar een zekere spanning in zit. Variatie brengen zonder dat het concept van de groep wezenlijk verandert. Dat gaat eigenlijk vanzelf. We worden ouder en beginnen anders te spelen. De nummers van onze eerste plaat evolueren nog elk jaar. We proberen de lat altijd hoog te leggen, maar wat onze beste plaat is zal pas aan het einde van onze carrière blijken. En dan nog zal het een kwestie van persoonlijke smaak zijn.»

Goossens: «Wat ik door de jaren heen heb geleerd met platen maken

«Na vijf maanden was het materiaal af. We hebben toen twee weken in Duitsland getoerd, zijn een halve dag thuis geweest en vertrokken naar de States. We waren voorbereid, dat heeft geholpen. De volgende plaat gaan we waarschijnlijk ook zo opnemen.»

INKOMEN

Veto: Voelt muziek maken soms aan als werk?

Goossens: «Nooit.»

Block: «Soms is het wel werken. Naast het waanzinnig fijne creatieve gegeven, is Triggerfinger ook een bedrijfje. Het bezorgt ons een inkomen dus moeten we zorgen dat alles goed verloopt. Je kunt niet altijd feesten en in de takken van de bomen hangen. Ik verstuur ook meters mails naar het management of de techniekers. Soms schrik ik er van dat ik moe ben, echt kapot. Het is intensief, maar het voelt niet als werk aan. Het merendeel van de tijd amuseer ik mij keihard.»

«Uit eender welke gemoedstoestand een goed concert puren: dat is de kunst. Wij staan eigenlijk nooit zat of stoned op het podium. Polle drinkt nu ook niet meer. Maar die heeft zijn periodes wel gehad.»

Goossens: «Van zijn 14de tot zijn 49ste is hij constant zat geweest.»

Veto: Speelde hij beter zat of nuchter?

Block: «Hij speelde echt waanzinnig goed als hij zat was. Bij the Wolfbanes indertijd stapte hij het podium op met een plateau pinten, hing zijn gitaar om en radijs! Niet eerlijk, echt niet eerlijk.»

Goossens: «Toch zijn we met Triggerfinger redelijk normaal, geen wildebrassen, niet het grote rock-&-rollecliché. Ik heb bij Hooverphonic meer meegemaakt.»

Veto: We hebben jullie ooit Isabelle A zien begeleiden, was zelfs dat geen werk?

Goossens: «Dat deden we met een fijne groep mensen, Alex Callier zat daar ook bij. Het was niet mijn ding

qua muziek, maar ik heb mij keihard geamuseerd.»

Block: «Dat was een keigoede band en Isabelle is een heel lief mieke. Dat was compleet andere muziek dan Triggerfinger maakt. Hé lekker beest is een keigoed nummer. Ik speel wel meer dingen die niet met een Triggerfinger zijn, dat houdt mij fris.»

Goossens: «Eigenlijk zijn wij een bluesgroep, maar dat hangt ook maar af van hoe breed je blues definieert. Over het algemeen luisteren wij weinig naar pure rock. Iedere muzikant heeft periodes waarin hij intensief naar een bepaald muziekgenre luistert. Ik zit nu volop in mijn Rod Stewart-

het zou zijn de ganse dag met muziek bezig te zijn. Dat was pure passie. Ik heb mijn middelbare school niet afgemaakt. Ik heb gelukkig veel steun van mijn ouders gekregen. Zij wisten al heel vroeg dat ik een talent had en ze hebben dat keigoed begeleid. Ze waren ook streng hoor: “Voor wat hoort wat, we betalen drumles, maar dan moet er gewerkt worden.” Anders ging het kamertje waar mijn drumstel in stond op slot. Ik kreeg twee jaar tijd om het te doen en als ik dan geen geld zou verdienen met muziek, moest ik gaan werken. Simpel boerenverstand, maar ik heb daar veel aan gehad.»

Veto: Waren uw ouders zelf met muziek bezig?

“Het podium op met een plateau pinten”

Ruben bij AngeliCo en Polle (Bassist Paul Van Bruystegem, red.) bij BJ Scott.»

«Maar miskend? Nee. Muziek maken is wat we willen doen. Zo lang we ons amuseren, genieten we ervan. Het is nooit onze bedoeling geweest om roem of succes te bereiken. Wel om fijn met de mannen te gaan spelen. Wij zijn begonnen in cafés en tavernes en op kroegentochten. Daar verdienden we niet veel mee, maar er zat spirit achter.»

Veto: Bij de nieuwe plaat ging in de pers veel aandacht naar de opnames en productie in Los Angeles. Zijn jullie er ook als muzikanten en songschrijvers op vooruit gegaan?

Block: «Als gitarist zou ik beter kunnen worden. Ik beheers op dit moment een bepaalde techniek, maar er is ook een soort naïviteit en die wil ik behouden. Dat maakt dat sommige solo’s, sommige jams een avontuur zijn. De grenzen aftasten van wat je kent en wat je niet kent. Soms

en optreden is: je mag al eens een slechtere plaat maken en je eigen goesting doen want *gij* zijt de artiest. Neem nu iemand als Bruce Springsteen. Die heeft net een nieuwe plaat uit, maar niemand zegt er iets over. Volgend jaar gaat hij misschien toeren met the E Street Band en dan zal het toch weer *baf* er op zijn. Dat is een evolutie, een golfbeweging.»

«Bij deze plaat hebben we een ander werkproces gevolgd. Onze eerste twee zijn tot stand gekomen met veel stress en getouwtrek. Problemen met producers, dat soort dingen. Aan deze plaat hebben we heel hard gewerkt. We waren *artist in residence* in Trix in Antwerpen en konden altijd binnen in ons repetitiekot. We hebben er een werkweek van gemaakt. Van maandag tot donderdag repeteren van tien tot vijf en in het weekend traden we nog veel op in Duitsland en Frankrijk.»

“Ik heb veel gehad aan simpel boerenverstand”

periode. Door zulke dingen zijn wij als muzikanten zo *multi*. Dat werkt ook inspirerend.»

IRON MAIDEN

Veto: Wanneer beseften jullie dat muziek meer dan een hobby was?

Block: «Ik heb na mijn humaniora schilderkunst gedaan in Gent.»

Goossens: «Ruben is de enige van ons die gestudeerd heeft.»

Block: «Een half jaar (lacht). Op den duur was ik meer gitaar aan het spelen dan aan het tekenen. Met mijn toenmalige vriendin ben ik de rockabillygroep Sin Alley begonnen. Tegelijk ben ik beginnen *interimmen*. Op den duur ben ik zo veel beginnen op te treden dat het niet meer te combineren was.»

Goossens: «Bij mij was dat heel snel duidelijk. Vanaf dat ik zes jaar was.»

Veto: Dat is wel heel vroeg.

Goossens: «Ik ben toen beginnen te drummen. Ik vroeg mij ook al af hoe

Goossens: «Totaal niet. Ik had wel een nonkel die een professionele dj was in de jaren ‘70 en ‘80. Mijn ouders namen mij mee naar die discotheken. Ik heb ook vroeg veel concerten gezien. Queen, Iron Maiden, de festivals.»

Veto: In “All this dancin’ around again” zingen jullie “Will it start a new revolution?” Hoe denken jullie over protestmuziek en sociaal geëngageerde kunst.

Goossens: «Voor mij gaat *All this dancin’ around again* daar niet over. Ik wil de protestmuzikant niet uithangen. Wij maken muziek en zij doen politiek. Plus: ik ben Nederlander dus ik kan niets veranderen aan de situatie in België.»

Veto: Jullie hebben wel op de Belgavoxfestivals gespeeld.

Goossens: «Dat is waar, maar dat was ook gewoon plezant. Was dat uit protest? Heeft dat geholpen?»

Veto: Waarschijnlijk niet.

Goossens: «Voilà!»